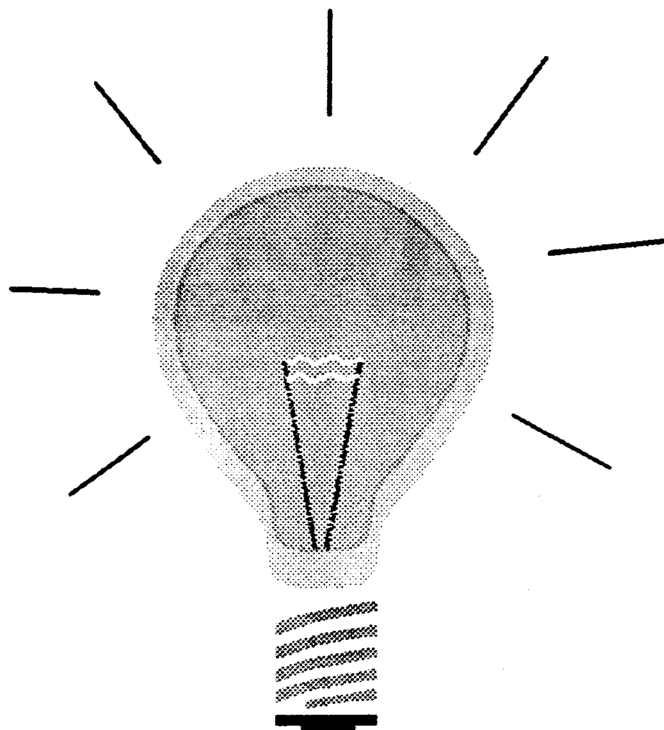
THE BACKSTABBER

NR: 41 Januar 1996
Pris: 18 kroner Årgang: 6

Det har alltid vært problemer med å få inn medlemskontingenten til NDF hvert år. Men nå har NDF styremedlem Tore Godager har kommet med en genial løsning på dette problemet. Les mer om Tores løsning på dette i lederen.

Redaktør: Borger Borgersen
Bølerskrenten 24
0691 OSLO
Telefon: 22778489 (08-16)
22278347 (16-24)
Mobiltelefon: 90144025
Personsøker: 96511242
Postgirokonto: 0825 0976829
Internet: borger.borgersen@s.nett.telenor.no

I redaksjonen: Sigurd Eskeland (NDF nytt)
Tore Godager
Spilledere: Borger Borgersen
Tore Godager
Trygve Leivestad

INNHOLDSFORTEGNELSE

Leder 2
Svartelisten 2
Ventelisten 2
Stand-in listen 2
Referat fra Diplomacy VM i Paris .. 2
Referat fra VM i Paris 9
Brevspalten 11
1993C 14
1994B 15
1994C 16
1995A 17
1995B 18
Gunboat 5 19
Gunboat 6 20
Abstraction 21
Global Supremacy 22
Youngstown 14C: Galactica 22
Adresseliste 24
1994D 23
Internet adresser 24

Innleveringsfrist for neste trekk: torsdag 15. februar 1995

LEDER

Velkommen til 41. nummer av "THE BACKSTABBER".

Aller først vil jeg gratulere **Bruno Andre Giraudon** fra Frankrike som nybakt verdensmester i Diplomacy og **Leif Bergman** fra Sverige med titlene som beste diplomat og beste taktiker. **Sigurd Eskeland** ble beste skandinav med 8. plass. Les forøvrig Sigurds og mitt referat fra VM i Diplomacy i Paris.

Flere spill er nå avsluttet. 1993c er slutt etter at Tyskland (Vidar Hald) og Østerrike (Sigurd Eskeland) tok joint-victory.

1994d er også slutt etter at Sigurd som GM hadde mistet trekkene til spillet. Dessuten var tre spillere stand-in. Ha syntes da det ikke var noen vits å fortsette.

Youngstown 14C er også slutt. Det skyldes flere forhold. Flere av landene leverte ikke inn trekk og jeg har ikke stand-in spillere til å overta alle posisjonene. Spillet var dessuten ev playtesting av Youngstown som variant og vi hadde allerede fått erfaring med de svakheter denne varianten hadde. Det var mer stemning for å starte opp den nye varianten, kalt Global Supremacy istedet for å spille videre med Youngstown med flere land inaktive og mange stand-in spillere.

Jeg ber dere om å skjerpe dere angående levering av trekk. DU kan bli skyld i at et spill blir lagt ned dersom du ikke leverer. Du vil dessuten bli strøket fra alle påmeldingslister.

Abstraction starter nå opp med **Trygve Leivestad** som GM. Husk at alle trekk skal sendes direkte til ham.

Global Supremacy starter nå endelig opp. Ikke begge spillene, men kun det første. Det skyldes at flere spillere ble strøket fra påmeldingslisten. Denne varianten det meget interessant å se utviklingen i. Jeg har håndplukket de mest pålitelige og erfarne spillerne til dette spillet, for å unngå at mange faller ut og at diplomatiet blir rimelig aktivt. Jeg vil gjerne har deres kommentarer til den nye varianten. F. eks. hvilke endringer likte dere og hvilke endringer likte dere ikke?

Det er ledige plasser til det andre Global Supremacy spillet og jeg oppfordrer alle til å melde seg på til meg.

Eller så gikk det meget tregt med å samle inn kontingent til NDF (Norsk Diplomacy Forbund) medlemskapet 1996. Alle jeg spurte sa de ville være med, men ingen gadd å sende inn penger uppfordret. Dette var vi i styret snakket om og kommet frem til følgende vedtak:
The Backstabber blir NDF's offisielle spillfanzine og alle norske abonnenter på The Backstabber blir automatisk medlem av NDF.
Kontingenten er på kr. 30 pr. år. Dette blir automatisk trukket fra abonnentenes spillkonto. Dette sikrer enkel innkreving av kontingenten.
Imidlertid har vi et tilbud til de som absolutt ikke vil være medlem av NDF. De kan allikevel få The Backstabber, men alle artikler, hele brevspalten osv. vil tas ut av det fanzinet de får tilsendt. De får altså en strippet utgave av The Backstabber. Sigurd vil få sin egen spalte i The Backstabber, kalt NDF nytt.

Jeg kommer til å flytte på jobben i løpet av februar og kan da for en stund ikke ha dataaksess. Dette kan bety at det kan ta litt tid for neste Backstabber kommer ut. Forhåpentligvis så flytter jeg så tidlig i februar at alt er over for neste nr. skal lages.

Hilsen Borger Borgersen

SVARTELISTEN

Spillerne som står i fare for å ikke få The Backstabber mer vil stå på svartelisten. Grunnen til at en spiller havner på svartelisten er at han enten ikke har levert inn trekk siste gang eller at han har overtrukket spillkontoen.

Følgende spillere har den tvilsomme æren av å havne på denne rundes svarteliste:

Pål Askvik, Trond Botnen, Vidar Hald, Inge Kjøl, Atle Mikkola Kjøsen, Carl Fredrik Lødding, Eirik Ovrum, Gard Paulsen, Eirik Solem, Sigvald Sveinbjørnson, Odd Marius Aakervik

Disse spillerne vil ikke få neste nummer av The Backstabber dersom de ikke sørger for at sin spillkonto kommer på pluss.

VENTELISTEN

Følgende spillere er registrert på venteliste for spill:

"Global supremacy" spill 2: Aus: Trond Hammervik, Bra: Eirik Ovrum, Eng: Borger Borgersen, Fra: Stein Hammer, Ind: ledig, Ita: Per Arild Sørlie, Jap: Atle Mikkola Kjøsen, Kin: Karl Stengård, Rus: ledig, SAF: ledig, Tyr: Carl Fredrik Lødding, Tys: ledig, USA: Sigvald Sveinbjørnson, Øst: Morten Hoy Petersen. GM: Lars Roger Moe. 4 plasser ledig.

1996 A: Pål Graff (ikke AI), Pål Askvik (E), Greger Abrahamsen (F). 4 plasser ledig. Nye backstabbere vil bli prioritert til dette spillet.

Gunboat 7: DOG, EDR (R). 5 plasser ledig.

Black hole diplomacy: *Carl Fredrik Lødding* ønsker å kjøre denne varianten. Vanlige diplomacyregler gjelder, men område i runden blir slukt av et "sort hull" og blir "impassable". Ta kontakt direkte med ham for å være med. Tore Godager og Sigurd Eskeland er allerede skrevet på listen.

STAND-IN LISTEN

Erik Brenden, Stein Hammer.

Disse fortjener en takk som bidrar til å holde liv i spill med folk som dropper ut.

REFERAT FRA DIPLOMACY VM I PARIS

av Borger Borgersen

Sigurd Eskeland og jeg reiste tidlig om morgenen torsdag 30. november fra Fornebu til Charles de Gaulle flyplassen i Paris. Jeg hadde aldri før vært i Frankrike og var nokså spent. En strek i regningen var den store generalstreiken i Frankrike. Vi hadde derfor bange anelser om hvordan vi skulle komme til byen. Vi hadde hørt rykter om at taxi var eneste utvei, noe som ville koste 400-500 kr. Vi landet ihvertfall rimelig i rute og hadde ingen problemer på selve flyplassen. Den så temmelig stygg ut, med rør som det gikk mennesker i på kryss og tvers. Charles de Gaulle flyplassen minnet litt om en steril bygning som kunne vært bygt i fremtiden.

Ute var det ganske varmt (nesten 15 grader). Vi fikk beskjed om at flybussen gikk til byen og da var alle våre sorger slukket. Vi måtte imidlertid vente nesten en time før det kom noen buss og vi ble plassert som sild i en tonne ombord med bagasjen i fanget. Førsteinntrykket av Paris var at byen virket langt mindre

enn London. Det så nesten litt landlig ut ved flyplassen og like før vi landet så vi omtrent ikke noe til byen. Vi så mest jorder og skog. Men etterhvert som bussen kom inn mot sentrum så oppdaget vi en diger by i det fjerne. Paris var visst ikke så liten allikevel. Bussturen tok lang tid (franskmenn bruker bil alle sammen og kaos på veiene er vanlig også utenfor rushtiden).

Vi gikk av ved triumfbuen. Den ble etterhvert landemerket for oss. Jeg kan ikke huske hvor mange ganger vi gikk mot triumfbuen, men det var ikke lite. Det går et utall veier ut fra triumfbuen (ihvertfall 10-15 veier). Jeg tok en rask telefon med GSM telefonen min til noen kompiser på jobben og ble overrasket over den meget gode talekvaliteten. Vi gikk deretter til hotellet for å kvitte oss med bagasjen og måtte mot Avenue la Grande Armee. Vi kom dit tilslutt etter å ha krysset en 3-4 veier. Hotellet var lett å finne og var bare 4-5 minutters gange fra triumfbuen. Vi hadde med andre ord vært heldig med akkurat det valget. Hotellet var ganske lite og vi ble møtt av en hyggelig fransk dame i resepsjonen som snakket bra engelsk. Snart så dukket resten av familien opp. Sønnen var piccolo (eller muligens altmuligmann) og bestefaren var den som passet på at alle var fornøyd etc. Han fortalte at han hadde en drøm om å reise til Lofoten for å fiske torsk. Torsk har visst en veldig høy status i Frankrike som matfisk. Uansett så kom vi da opp på rommet. Sigurd tok dobbeltsengen. Han er jo størst av oss. Da tenker jeg på lengde ikke bredde eller dybde. Jeg fikk en ekstraseng som ikke var så fancy som Sigurds dobbeltseng, men var rimelig god å ligge i. Bagasjen ble endelig pakket ut og vi var klar til å se på byen.

Første stopp var kongresslokalene. De holdt til i Avenue Kleber omtrent fem minutters gange fra hotellet. Lokalene tilhørte utenriksdepartementet og var stengt da vi kom på ettermiddagen. Deretter dro vi til Champs Elysees for å titte oss omkring og etter en stund fant vi en italiensk trattoria og bestemte oss for å spise lunch. Jeg bestilte pasta og Sigurd lasagne. Maten var meget bra selv om Sigurd var dum nok til å teste ut en vond sennepssaus. Jeg nøyde meg med parmesanost.

Deretter skulle vi tilbake til hotellet. Vi hadde avtalt å møte Inge Kjøl og kjæresten hans (Heidi) på rommet vårt tidlig på kvelden (de ankom Paris dagen før oss). De dukket opp og hadde diverse historier å fortelle. De fortalte om trafikkaoset de hadde vært borti da den ankom Paris. Vår busstur var rene lynturen i forhold. I tillegg hadde de tenkt å bo hos en venninne av Heidi, men hun hadde flyttet ut av byen. Derfor måtte de bo på hotell i nærheten. Dette hotellet var langt unna der vi holdt til slik at de hadde et svare strev med å greie å komme frem til oss. Husk at det var streik på t-baner, busser, tog osv.

Vi testet en thailandsk restaurant på kvelden. Maten var faktisk meget god, men kelnerne oppførte seg merkelig. Jeg, som var eldst, ble betjent først og ble bedt om å smake på vinen selv om jeg hadde bestilt Perrier. Inge og Heidi hadde bestilt vinen, men de ble ikke sett på for jeg henviste oppmerksomheten dit. Deretter ble Heidi ignorert (antakelig fordi hun var jente og de regnet dermed med at Inge skulle bestille for henne). Kelnerne gjorde store øyne da de så at Heidi betalte for hele gildet. Vi ga henne selvsagt penger for vår del, men hun foretok betalingen fordi hun var den eneste som kunne fransk. Da vi skulle ut så fikk jeg jakken min først og Heidi sist. De viste helt tydelig rangordningen i Frankrike. Heidi fortalte oss at franskmenn bare er sånn. Likestilling finnes ikke der i gården.

Etter denne selsomme opplevelsen var det bare å dra tilbake til hotellet for en siste pep-talk foran morgendagens start på VM i Diplomacy. Vi oppdaget da litt spennende saker på vei tilbake til hotellet. Like ved triumfbuen så kom vi over en gedigen krangel mellom to horer. Den ene jaget den andre vekk fra strøket. Og det var ikke snakk om at det bare var munnhugger. Nei her benyttet man seg av kloring og lugging. Vi så også flere horer og det som var felles for de aller fleste var at de så skikkelig bra ut. Pent utseende, fine klær og så videre. Det var ikke snakk om noen dopede narkohorer her. Det virket nesten som om vi hadde havnet i strøket for luksusprostituerte. Ellers så var gatene i Paris fylt med den ene fine bilen etter den andre. Porscher, Ferrarier, dyre Mercedeser og BMW'er var ikke uvanlig at sto parkert. Det er tydelig at bil er skikkelig status i Paris.

Vi møtte opp til avtalt tid fredag morgen og ble mott Xavier Blanchot og et par andre franskmenn. Svenskene hadde også kommet. Ellers var det ikke mange som var der. Vi traff tilslutt arrangementsleder Francois Rivasseau og han fortalte at streiken utsatte starten på lagturneringen fra kl. 10 til ca. kl. 13-14. Grunnen var at mange franske spillere hadde store problemer med å komme til byen.

Lokalene så særdeles bra ut. Francois fortalte at de sammen lokalene skulle benyttes for å underskrive Bosnia-avtalen og alle de store gutta (Kohl, Major, Clinton etc. ville være der). Ventetiden gikk med til å beundre lokalene og se på de pene franske variantene av Diplomacyspillet. Kartet var mye penere tegnet og de hadde også noen små prikker som kunne legges på supplysentrene for å vise hvilket land som kontrollerte dem. En meget smart ide. Imidlertid var forkortelsene og fargene på landene forskjellig. Å spille en gul østerriker, en grønn tyrker og en rød italiener virket kunstig. At Marseilles het Toulon, Tyrolia het Alps, Sevastopol het Odessa, Irish Sea het St. Georges osv. virket enda mer kunstig. Men jeg hadde bestemt meg for at det ikke skulle påvirke noe som helst. Det virket for jeg skrev ikke en eneste feilordre under hele turneringen.

I lagturneringen ble jeg Tyrkia. Shaun Derrick ble Italia, Bruno Berken ble Russland, Xavier Blanchot ble Tyskland, Bjørn von Knorring ble England, Matthias Jerrewing ble Frankrike og en god Portugiser ble Østerrike. Huff tenkte jeg. Dette blir vanskelig!!

Jeg fikk en tidlig fredsavtale med Russland selv om han insisterte på å stange i Black Sea første runden. Østerrike fikk jeg en tilsynelatende avtale med og Italia (Shaun Derrick) sa han var interessert i å gå vestover. Vel, vel kanskje det er håp allikevel tenkte jeg. Bjørn og Matthias angrep selvsagt Xavier (Bjørn har jo Xavier som sin erkefiende). Vår 1902 ga stand-off overalt i sør da jeg gjettet riktig ved Østerrikes angrep på Bul. Shaun Derrick sa han var nøytral og skulle bare hindre meg å komme til AEG. Men høst 1902 fikk jeg en ubehagelig overraskelse. Shaun Derrick gikk til EME og ION. Min andre flåte var fanget i BLA og kunne ikke hjelpe til. Xavier klarte å utmanøvrere Bjørn og Matthias og hadde plutselig 6 sentre. Bruno gjorde ikke så veldig mye ut av seg, men han var tydeligvis alliert med Xavier.

Det var full krise tenkte jeg. Krig mot Shaun Derrick er noe av det verste man kan få. Til og med Trond Botnen og Kalle Stengård er enklere å forsvare seg mot en Shaun. Stor var imidlertid min glede da Shaun stabbet Østerrike vår 1903. Angrepet på meg var bare et skinnangrep. Østerrike tapte Trieste og Greece. Jeg hadde dermed små problemer med å få Østerrike over på min side og trodde at jeg ville få min hevn, men jeg hadde glemt å tenkte på at Shaun Derrick spilte Italia.

Shaun var utrolig til å gjette riktig hele tiden. I begynnelsen hadde jeg problemer med det og tapte Bul og EME, men jeg tok ihvertfall tilbake EME etter hvert. Østerrike forsvarte seg halvhjertet og tapte Vie og Ser også. Det var derfor jeg tapte Bul. Tyrkia nede på 3 sentre er ikke noe moro tenkte jeg, særlig

siden Russland hele tiden ønsket å gå til BLA. Heldigvis greide mine trusler å hindre det. Etterhvert klarte jeg å gjette riktig mot Shaun Derrick og klarte utrolig nok å stabilisere situasjonen og tok Bul tilbake. Russland (Bruno) stabbet Tyskland (Xavier) og det gjorde at Frankrike (Matthias) stabbet England (Bjørn). Dermed ble Frankrike større og større på Englands bekostning. Tyskland og Frankrike holdt hverandre i sjakk mens Xavier kjeftet på Bruno for å være en udugelig spiller.

Problemet for Shaun var at Frankrike var blitt kjempestor og var på full marsj ned i Middelhavet. England var død og Tyskland (Xavier) ble spist imellom franske og russiske soldater. Dette ble for mye for Xavier. Han forlot spillet etter at han var eliminert og forsvant. Etterpå hørte vi at Bruno Berken skulle bo hos Xavier, men han visste ikke hvor Xavier bodde og hadde nå ikke lenger et sted å bo. Han måtte derfor se seg om etter hotell.

Shaun forsto at en krig med meg var fånyttes og forsøkte å få til en deal med meg. Jeg var selvsagt interessert og stabbet Russland. Deretter knuste jeg og Italia restene av Østerrike. Imidlertid gikk Tunis tapt til franskmannen og Italia hadde virkelige problemer med å lage en stale-mate i Middelhavet. Frankrike valset dessuten østover i nord og så en stund ut til å klare 18 sentre. Russland forsvarte seg mot meg istedet for Frankrike og det gjorde ikke sakene enklere.

Imidlertid hadde Frankrike en formidabel motstander i en allianse av meg og Shaun Derrick. Vi er kanskje blant Europas beste taktikere og greide selvsagt å pønske ut mottrekk som ga oss Tun tilbake og klarte å plugge igjen stale-mate linjen akkurat i tide før de store franske forsterkningene ankom. Sørflanken var trygg og vi kunne konsentrere oss om å stoppe Frankrike i Tyr, Boh etc. Det gikk også bra. Russeren ble hele tiden drevet fra skanse til skanse og endte tilslutt opp i War.

I det siste året så flyttet jeg mot Shauns sentre og truet Ser og Bud. Jeg hadde en 50% sjanse til å ta et av disse sentrene og denne gangen gjettet jeg riktig. Det var herlig å vinne over Shaun Derrick i en viktig gjettekonkurranse. Dermed vant Frankrike med 17 sentre, jeg fikk 9 sentre, Shaun 7 og Bruno 1. Jeg var meget fornøyd med andreplass på dette meget sterke bordet.

Dette var første gang jeg spilte mot Shaun Derrick og jeg mener at han er en av de beste spillerne jeg noensinne har møtt. Xavier på sitt mest aggressive er kanskje like bra, men Shaun er farligere fordi han er så effektiv. Du får ingenting gratis. Det er nesten som å møte Kasparov i sjakk. Du vet at kun beinhardt arbeid og 100% konsentrasjon hele tiden kan holde han under kontroll. For å vinne må du ha litt flaks. Mot Xavier er det ofte lettere fordi han er så ufordragelig i sitt diplomati at man ofte får til allianser mot han.

Jeg skaffet laget vårt en god del poeng og var fornøyd da jeg hadde gjort min del av jobben. Stor var derfor skuffelsen da både Sigurd og Inge ble eliminert i sine spill. Vi havnet derfor helt sist i lagturneringen. Sverige 2 vant mye takket være Matthias Jerrewing glimrende score fra mitt spill. Middelhavslaget ble nr. 2 og Sverige 1 nr. 3. Svenskene dominerte altså igjen lagturneringen. **Grattis Sverige!!!**

Etter en liten pause startet neste pulje. Det var starten på den individuelle turneringen. Jeg valgte å stå over den runden fordi jeg var ganske utslitt etter å ha febrilsk kjempet med Shaun i det forrige spillet. Turneringsreglene var slik at alle spillere måtte stå over et spill.

Jeg gikk rundt og tittet på de andre spillerne og snakket litt med Francois Rivasseau og Samy Malki. Francois bygget etterhvert opp en liten stand med franske diplomacyartikler (fanziner, spill etc.). Han var veldig ivrig til å fortelle meg om den franske spillhobbyens historie. Jeg klarte ihvertfall å få med meg at de hadde spilt i mange år. Spillfanzinene liknet veldig mye på svenske fanziner (Dipsosis, Gränslandet, Avalonia etc.). Hovedinntrykket var at den franske Diplomacy hobbyen egentlig ikke var så forskjellig fra vår.

Etter at runden var slutt så ble jeg med Inge og Sigurd for å hente Heidi. Denne gang dro vi til Mc Donalds for å spise slitne hamburgere. Sukk! Køene var som overalt i verden kjempelange. Dobbelt sukk! Men prisene var lave og det passet lommebøkene til Inge og Sigurd veldig bra.

Inge hadde igjen hatt full klaff med Italia og vant, riktignok ikke med 18 sentre denne gang, men en seier med 11 sentre er også bra. Sigurd hadde hatt kladdeføre med England og endte på en 4 plass. Inge var selvsagt i storform og fortalte villig vekk om hans geniale evne til å spille italiener. Sigurd var tausere enn vanlig og tenkte kanskje på at snart var det hans tur til å ha et spill å briljere med ved middagsbordet. Heidi stakkar måtte høre på den kjempekjedelige Diplomacypraten vår. Deretter dro vi på bar og drakk øl som ikke smakte noe særlig. På veien fra baren til hotellet så vi enda flere horer. Paris må være full av horer!!

Neste dag var ville ikke Sigurd og Inge spille første runde fordi de var trøtte etter to runder forrige dag. Jeg dro derfor alene ned i frokostsalen og spiste min croissant og drakk min kaffe ifred. Imidlertid kom Shaun Derrick ned til frokost. Han og flere andre engelskmenn bodde også her. Imidlertid hadde han dårlige nyheter. Hans bestefar hadde blitt svært syk og hadde ikke lenge igjen. Shaun måtte derfor i all hast forlate turneringen og reise hjem. Han fikk derfor ikke vist hvor god han egentlig er :-(

Jeg fikk Russland i neste spill, Leif Bergman fikk Italia, Venios Angelopoulos fikk Østerrike en middels god engelskmann fik Tyrkia (Collins et eller annet). De andre landene ble spilt av folk som jeg ikke husker (ingen spilte spesielt bra).

Jeg fikk en deal med Tyrkia om å angripe Østerrike. Jeg tok både Rum og Swe etter første året. Leif Bergman ble veldig redd og fortalte alle om at jeg ble beste taktiker på EM i Cirencester i februar og at jeg måtte stoppes umiddelbart. Leifs diplomati virket og jeg beholdt ikke Swe så veldig lenge og fikk slemme tyskere og engelskmenn på besøk. I mellomtiden hadde jeg kommet ut i BLA og hjulpet Tyrkia til å ta Gre. Vi kjørte standardkonvoyen fra Con-Gre med støtte av armeen i Bul samtidig som A Rum angriper Ser. Leif var nå virkelig fortvilet og gjorde det han kunne for å hjelpe Østerrike og fikk til og med en arme i Boh. Jeg hadde nå sjansen til å stabbe Tyrkia ved å konvoyere en arme inn i Ank og hjelpe Østerrike inn i Bul, men jeg turde ikke fordi Leif var så aktiv i støtten av Østerrike. Dette var en stor tabbe!! Det var den sammen tabben jeg gjorde i SM finalen på Uppcon i 1994. Der turde jeg heller ikke stabbe Marcus Holm fordi Kalle Stengård var Østerrike og han var sint på meg.

Det som skjedde var at Østerrike ble skikkelig sur på meg og fortalte at han skulle gjøre alt han kunne for å odelegge spille for meg. Og det gjorde han også. Han fikk tysk hjelp inn i War og vandret videre opp i Lvn etter å ha blitt kastet ut igjen. Deretter hjalp han England inn i Stp. Kort sagt var jeg i skikkelige problemer. Håpet mitt var at jeg skulle bryte igjennom i sør og ta Bud og Vie slik at Østerrike ble knust. Men kan gjorde hva han kunne for at ikke jeg skulle få noe

senter og ga derfor bort Ser og Tri til Tyrkia. Dermed ble tyrkeren grisk og han stabbet meg også.

Nå måtte jeg endre taktikk fra å få en god score til simpelthen å overleve. Tyrkia hadde jeg ingen sjanse til å stoppe og Rum og Sev falt snart. War falt også, men jeg tok heldigvis Stp tilbake fordi England hadde stabbet Tyskland og trengte styrker andre stedet. Leif Bergman som italiener gjorde kort prosess med Frankrike og greide å hindre Tyrkia å tenke på å angripe ham. Spillet så nå ut som et rotterace mellom Tyrkia, Italia og England. Leif spilte mest inspirert og gjorde en rekke glimrende taktiske trekk. Det gjorde at han nærmet seg England og Tyrkia i antall sentre. Østerrikeren fortsatte å plage meg med sine stakkars to enheter. Tyrkeren valgte nå å gå for Østerrikske sentre, men ble stoppet av Italia og meg som faktisk valgte å hjelpe Østerrike. Grunnen var at om han falt så ville jeg også falt. Leif var sjeleglad fordi tyrkerens ekspansjon stoppet opp. Jeg fikk imidlertid engelskmannen på besøk igjen og tapte Stp, men hadde i mellomtiden tatt War tilbake av Tyskland fordi han var blitt stabbet.

Spillet ebbet ut med at Tyrkia eller England ville vinnet delt seier. Italia kunne med maks flaks greide å være med på å dele seieren, men ingen hadde regnet med Leifs utrolige sisterunde. Den runden lyktes absolutt alt og Leif tok Bre og Mun og vant faktisk hele spillet. Han sa at han hadde planlagt for sisterunden i mange trekk og lurt tyskeren til å tro at han ikke ville ta Mun og heller prøve seg på Tri fra Tyr. Tyskeren valgte å ikke dekke Mun og helle hindre England fra å ta et senter. Leif hadde en 50% sjanse på å ta Bre og lyktes selvsagt. Gode taktikere vinner alltid.

Jeg fikk 2 sentre og en femteplass. Det var ikke noe særlig å skryte av. I ettertid angret jeg svært på at jeg ikke stabbet Tyrkia da jeg hadde sjansen. Men neste gang, ja da skal jeg......

Etter å ha spist en rask lunch av bagetter med salami og skinke og drukket noen Colabokser så var det klart for enda et spill.

Denne gang fikk jeg Frankrike. James Hardy ble Tyskland, en god belgier ble Russland og en bra franskmann ble Tyrkia. Resten var kobolder.

Jeg fikk en tidlig allianse med Tyskland og England var offeret. Vi stolte 100% på hverandre og jeg så frem til en skikkelig rask knusing av England. Imidlertid ble Tyskland stabbet av Russland samtidig som Italia og Tyrkia tilsynelatende spiste opp Østerrike. Fint tenkte jeg , da får jeg nesten hele England selv. Imidlertid var det kritisk for Tyskland og jeg trengte hans hjelp mot England. Derfor støttet jeg hans konvoy inn i London. Han fikk et bygg og greide å holde Russland litt på avstand. Deretter gikk jeg mot Lvp, men engelskmannen forsvarte seg bra og det var ikke lett å komme skikkelig til særlig fordi Tyskland måtte gi opp å hjelpe til.

Vel, vel det er bare spørsmål om tid før mine enheter overmanner engelskmannen og da er Edi og Lvp mine. Imidlertid kom italieneren på besøk. Jeg stanget med han i WME fra Spa, men han kom inn i Pie og GOL. Samtidig kom Tyrkia inn i ION og jeg tenkte at Italia måtte snu. Neste trekk så støttet Italia seg inn i WME og Tyrkia gikk til TYS samtidig som Østerrike gikk til ION. Nå blir ihvertfall Italia knust tenkte jeg. Han har jo intet forsvar lenger. Mine flåter måtte selvsagt oppgi angrepet på England og sto i MAO og ECH samtidig som mine armeer var på vei inn i Bur og Par samtidig som Mar sto godt plantet ved fronten.

Neste trekk fikk jeg meg en meget stor overraskelse. Tyrkia konvoyerte en arme fra Bul til Spa gjennom en haug med flåter. Både Østerrike og Italia hjalp Tyrkia til sentre. Da forsto jeg at Østerrike og Italia var marionetter. Det ble også bekreftet ved at italieneren sa at han gjorde som tyrkeren sa fordi han var en slave. Tyrkeren sa at han likte å gjøre uventede trekk og å ordne vaniljepakter.

Dette gjorde James Hardy så forbannet at han truet med å gi opp hele spillet. Han hadde opplevet tilsvarende vanlijepakter mellom franskmenn på forrige VM i Birmingham. Vi ville ikke ha noen sjanse i havet til å stoppe det hele. Særlig siden Russland også var med på det hele. James Hardy og jeg fryktet at Italia og Østerrike skulle gi bort sentre til Tyrkia slik at han skulle få 18 sentre. Situasjonen så derfor ikke akkurat lys ut. Vi tok imidlertid russeren med ut på gangen og fortalte om hva som var i ferd med å skje. Han fikk beskjed at han som belgier ikke kunne være bekjent av å gi bort spillet til et franskmann og gi han 18 sentre. Etter en stund begynte overtalelsene å virke og Russland bestemte seg for å stabbe Tyrkia.

Problemet var at Tyrkia stabbet Russland i samme runden og tok Rum. Spillet så ganske vrient ut. Imidlertid hadde nå ikke engelskmannen en sjanse til å overleve. I sør sloss jeg med nebb og klør og tok Spa tilbake ,men mistet Mar. Jeg kjempet innbitt og holdt hele tiden stand. Tyrkeren begynte å bli litt frustrert med regnet med at jeg før eller senere ville gjøre et dårlig trekk og da ville korthuset rase sammen. Jeg fikk imidlertid Tyskland til å ofre en enhet og gå til Tyr. Der kunne han nemlig kutte den italienske støtten på Mar og jeg grabbet til meg Mar igjen.

Russland stabiliserte fronten sin mot Tyrkia samtidig som Russland fikk brorparten av England. Nå var det imidlertid så kort tid igjen i spillet at Tyrkia endelig stabbet Østerrike. Italia slengte seg på. Husk at han var jo en tyrkisk marionett. Østerrikeren ble veldig sur fordi han var blitt utnyttet og ble belønt med en stabb. Ha, ha. Det er lønn som fortjent. Imidlertid ga det meg muligheten til å bryte ut i Middelhavet og jeg kom etterhvert inn i GOL, WME og Pie. Men spillet sluttet akkurat samtidig som jeg kunne fått det moro.

Tyrkia så at han ikke kunne vinne alene spesielt fordi Østerrike fikk gode råd til forsvar fra oss. Han foreslo en joint victory mellom Tyrkia og Russland. Men jeg stemte nei til forslaget fordi jeg så at Russland kunne vinne alene. I siste runden så tok Russland tilbake Rum og gikk opp på 8 sentre og vant samtidig som Tyrkia endte på 7 (han tok et senter av Østerrike). Jeg endte på en delt tredjeplass med Tyskland med 6 sentre. Jeg var ikke særlig fornøyd med plasseringen, men forholdene takk i betraktning var jeg ikke altfor skuffet. Jeg hadde oppnådd hovedmålet. Tyrkia vant ikke spillet!!!

Deretter traff jeg Sigurd, Inge og Heidi. Idag var alle enige om at vi skulle ta på oss spanderbuksene og spise skikkelig middag. Sigurd strevde med trangen til enda engang å spise kjedelige Mc Donalds hamburgere, men han ble lovet at vil skulle spise på Mc Donalds på søndag. Dessuten hadde Sigurd spist en drøss hamburgere tidligere på dagen sammen med noen belgiske spillere. Jeg satt og tenkte på at det var da svært så glad han var i hamburgere og kom til å tenke på Tjoms i Skippern ;-)

Vi fant et bra biffspisested, trodde vi. Det begynte greit med at vi fikk menyen og vil kunne velge i en rekke av spennende retter. Sigurd og jeg valgte en Cote de Beuf med bearnaise saus. Jeg bestilte medium og Sigurd godt stekt. Inge og Heidi valgte noe ingen visste hva var. Jeg bestilte en stor flaske mineralvann og Sigurd en liten flaske (halve størrelsen). Etterpå oppdaget vi at prisen var nesten det samme for den store og den lille flasken. Den lille var Perrier og skulle liksom være litt bedre, men det var bare tull.

Først kom biffene til Sigurd og meg. Kelneren spurte hvem som skulle ha en medium biff og jeg svarte. Deretter fikk Sigurd den andre biffen som skulle være godt stekt. Den var så blodig at den knapt kunne ha vært i stekepannen. Sigurd så ut som om han hadde solgt smør og ikke fått betalt. Jeg hadde i mellomtiden begynt å spise av den andre biffen i god tro (før jeg så Sigurds biff). Jeg ville imidlertid ikke spise så mye mer fordi bearnaisesausen ikke var kommet enda og biff med pommes frites er best med saus. Sigurd så stygt på meg og kom med noen stygge hentydninger til å ligge unna hans pommes frites. Jeg spiste av min tallerken og skjønte ingenting. Så fikk jeg se hans skikkelig blodige biff og begynte å le. Sigurd mente jeg hadde tatt hans biff, men jeg forsvarte meg med å si at kelneren sa at min var medium. Din er blodig sa jeg og min medium. Sigurd sa at hans er mindre stekt en min og derfor var det skjedd en forbyttelse. Jeg hadde ikke akkurat lyst på å spise en blodig biff og argumenterte med at kanskje kelneren ikke hadde oppfattet at Sigurd skulle ha en godt stekt biff. Sigurd skulle da kontakte kelneren, men ingen kelner kom. I mellomtiden kunne ikke jeg dy meg og spiste en pommes frites her og en pommes frites der. Sigurd sa fortsatt at jeg skulle ligge unna og vi skulte stygt på hverandre. Inge og Heidi lo så tårene trillet og alle de andre i salen skjønte vel ingenting. Tilslutt fant Sigurd på en måte å løse problemet på. Dersom jeg lovet å hjelpe ham i de to neste diplomacyspill så skulle han spise den blodige biffen. Jeg aksepterte glatt. Diplomacy er jo ikke et spill for ærlige mennesker ;-)

Biffen smakte ikke noe særlig uten saus, krydder og de hele. Da Sigurd og jeg var nesten ferdig fikk Inge og Heidi sin mat. Det var visst noe kjøttliknende som var kjevlet ut som en tynn skive og var dynket med eddik eller noe liknende. Maten smakte pyton sa Inge og Heidi. Det måtte være innmat sa de. Da kom jeg til å tenkte på at det sto noe i menyen om cordial ett eller annet. Cordial betyr noe med hjerte det visste jeg. Jeg trodde at det ville bety at biffen var hjerteformet, men det var den ikke. Jeg turde ikke å fortelle Inge og Heidi hva det da måtte være for noe. Heidi fant frem salt til pommes friten (det var det eneste som var spiselig) og Inge forsynte seg grådig med saltet og smakte på sin første bit og ble grønn i ansiktet. "Det er jo sukker jo" sa Inge og vi begynte alle å le så tårene trillet igjen. Vi bestemte oss for at dette ikke var noe blivende sted og ba om regningen. Vi skyndte oss ut med sikte på et sted hvor vi kunne få noe ordentlig mat. Konklusjonen var at franske biffsteder kan være skikkelig dårlige.

Til nå hadde jeg virkelig gjort det usselt i VM og fryktet at jeg ville havnet langt bak i leksen. Spesielt Inge, men også Sigurd hadde fått mye bedre plasseringer. Jeg bestemte meg for at på søndag skulle jeg bare la det stå til.

Jeg fikk Østerrike i det første spillet. Østerrike pleier jeg å gjøre det bra med. Per Danngärde fikk Russland, en bra franskmann ble Tyrkia, Eduard Blanchot ble Frankrike, en meget god portugiser ble England (han ble nr. 2 eller 3 sammenlagt), en god franskmann ble Tyrkia (han ble ca. nr. 17-18 sammenlagt) og de to siste var kobolder.

Jeg fikk italieneren med meg mot Tyrkia og fikk en deal Russland. Lepantoåpningen var på vei. Jeg tok Bul og Italia kom inn i EME og ION. Men da begynte italieneren å sutre om at han ikke fikk noe, mens jeg ville vokse med Bul. Jeg lovte at han skulle få Gre neste trekk, men at han måtte konvoyere inn i Syr nå ellers så vi Lepantoen kollapse. Han fortsatte å insistere på å få Gre nå og jeg fortalte at jeg godtok dersom han fortsatte Lepantoen. Imidlertid forsto jeg at det ikke ville bli mulig å knuse Tyrkia, særlig siden Per Danngärde som russer hadde angrepet Tyskland.

Jeg flyttet derfor ikke ut av Gre. Tyrkia var interessert i en deal med meg og jeg aksepterte. Vår 1903 så støttet jeg Tyrkia inn i ION samtidig som jeg flyttet til Tyr og Tri. Nå var det bare å begynne å plukke italienske sentre. I nord fikk Russland sentre av Tyskland sammen med Frankrike og England, men akkurat da han skulle bygge (for å stabbe meg fortalte Per Danngärde) ble han stabbet av England og mistet Swe. Han fikk ikke bygget allikevel og måtte trekke seg ut av Tyskland for å forsvare hjemlandet sitt.

Italieneren tok retrett fra ION til Apu og valgte å støtte seg selv i Ven. Derfor fikk jeg ikke tatt det senteret. Tyrkia derimot kom inn i Nap og da regnet jeg med at støtten ville bli brutt i Apu. Men Frankrike forsto hva som var i ferd med å skje og flyttet til Pie og støttet i mange trekk italieneren i Ven. Dermed kunne jeg ikke ekspandere den veien før Tyrkia hadde kommet skikkelig rundt Italia, men det var ikke lett nå Frankrike også seilte mange flåter inn i Middelhavet.

Dette gjorde at jeg brøt den ellers gode pakten jeg hadde med Russland og grabbet til meg Rum. Nå ble Per Danngärde så sint at han truet med å legge seg flat for England i nord og i vest og plage meg resten av spillet. Jeg sa at det måtte han bare gjøre fordi han måtte eliminere lenge før enhetene kom inn i mitt land. Det viste seg at det var tomme trusler han hadde kommet med. Men jeg valgte ikke å gå videre inn fordi England var iferd med å bli skikkelig mektig og Russland demmet bra opp for ham. Han holdt War og Stp såvidt. Jeg valgte deretter å støtte Russland i War for at han ikke skulle kollapse. Stp var dømt til å falle, men England måtte ihvertfall bruke mye tid på det.

I sør så ekspanderte Tyrkia videre og tok Rom og Tun også. Han var bra på å gjette og fikk dermed full pott. Nå begynte jeg imidlertid å bli redd fordi mange tyrkiske flåter lurket rundt mine sentre. Jeg valgte derfor å gå i pinnsvinstilling og støtte alle mine sentre. Med dette viste jeg Tyrkia at han aldri ville kunne få noe av meg. Dette gjorde at han valgte å bygge flåte i Ank og arme i Smy. Russeren skulle dø istedet for meg. Jeg snakket med Tyrkia etter spillet og han fortalte at han vurderte å stabbe meg, men så på den formidable forsvarsposisjonen jeg hadde med 7 enheter og valgte å gå på en enklere motstander, nemlig Russland.

Nå nærmet spillet seg slutten og England stabbet selvsagt Frankrike som dermed måtte trekke seg ut av Italia. Dermed fikk jeg endelig tak i Ven og var oppe i 8 sentre. England valgte også å ikke gå etter Russland mer. Han trengte alle enhetene i Frankrike. Dermed fikk Russland mulighet til å støtte Sev med Mos. Dermed ville ikke Tyrkia vokse heller. Jeg så med stor glede på at Frankrike nå ville bli mindre. Med bra engelsk spill så ville han falle ned på 7 sentre og jeg ville bli nr. 2. Frankrike ønsket min støtte for å holde Mun, men jeg ønsket jo at han skulle bli mindre og hjalp England inn istedet.

Jeg var sikret annenplass og var skikkelig fornøyd. Det var igrunnen det samme for meg hvem som ble nr. 3 av Tyrkia og Frankrike, men da Tyrkia ønsket støtte inn i Sev så kom min metaspilling til sin rett. Jeg tenkte at det skader aldri å være snill. Kanskje han ville huske meg som en trofast spiller i fremtidige spill (jeg hadde ikke gjort noe slemt mot ham etter at jeg tok Bul fra ham). Per Danngärde derimot vet hvem jeg er og kan derfor ikke lures med noe slikt. Derfor ga jeg Tyrkia Sev og han var meget fornøyd med å bli nr 3. Jeg føler meg alltid bra når jeg er snill og kan gjøre andre fornøyd :-)

Grunnen til at jeg ikke vinner oftere er at jeg får dårlig samvittighet når jeg stabber noen og vil gjerne unngå det.

Særlig hvis jeg stabbet min allierte i en ellers god allianseposisjon. Det pleier Inge og Sigurd å gjøre. Derfor får de oftere seiere, men de blir oftere eliminert også fordi det ikke alltid lønner seg. En av mine største diplomacysvakheter ligger i at frykten for å tape er større enn ønsket om å vinne. Derfor spiller jeg altfor sikkert (slik at jeg kan demme opp for en stab). Man må ta store sjanser for å vinne og stole på at ens taktiske og diplomatiske ferdigheter kan rydde opp i ellers kaotiske situasjoner. Dette er hovedgrunnen til at f. eks. Sigurd har blitt så mye bedre i det siste. Han våger å gjøre dristige angrep. Det verste er at de gangene jeg tør å gjøre det så går det svært bra også (f. eks. da jeg stabbet Sigurd og tok tre av hans sentre).

Jeg kommer derfor med følgende proklamasjon: *Jeg lover at jeg skal ta større sjanser og stabbe oftere.* Mobb meg derfor ikke om jeg begynner å bli eliminert.

Nå hadde jeg endelig en brukbar score og så at med et bra resultat i sisterunden så kunne jeg bli blant de 30 beste (det var ca. 120 spillere med). Jeg så derfor frem til det siste spillet, men kom fort ned på jorden igjen da jeg fikk Tyskland. Nå blir det vanskelig tenkte jeg.

Xavier Blanchot fikk Tyrkia, Joel Grönberg fikk Italia, Thomas Larsson fikk Frankrike, en meget bra engelskmann fikk Russland, en annen engelskmann fik Østerrike og en middels franskmann fikk England. Jeg var ikke helt glad for å møte Xavier igjen, men heldigvis var han langt unna. Dessuten var Joel nabo til Xavier. Svenskene, spesielt Björn von Knorring, hadde latt det gå sport i å eliminere Xavier i alle de spill som de møtte han i. Det kan sees ut til å behøves fordi i det spillet hvor han ikke møtte svensker så fikk han 16 sentre med Frankrike. Xavier er livsfarlig. Det dumme med det her var at spesielt Björn von Knorring ødela sine sjanser til å hevde seg i turneringen ved at han angrep Xavier med alt han hadde av enheter. Björn ble alltid spist på av andre mens han nedkjempet Xavier. Derfor ble han den dårligste svensken (7 stykker var med) selv om han egentlig var det beste (nåvel, kanskje Leif Bergman er like god). Jeg vil allikevel gi Björn ære for flere ganger ha klart å stoppe Xaviers fremfart på diplomacybordet. Han ofret seg for at vi skulle slippe Xavier som vinner av VM.

Jeg fikk tidlig en deal med Frankrike, men har var grisk og krevde Bel dessuten gikk han til Bur. England flyttet normalt og forsøkte seg også på Bel. Dermed ble det stand-off på hosten. Russland var slem og gikk inn i Sil. Jeg hadde imidlertid lovet å hjelpe Xavier mot Russland. Derfor var jeg veldig glad da Xavier åpnet til BLA og Arm. Xavier åpner alltid slik som Tyrkia. Jeg ga Russland beskjed om han ikke fikk Swe fordi han sto i Sil. Høst 1901 flyttet jeg fra Ruh til Hol, Kie til Ber og Den til Swe. Trekkene lyktes 100%. Jeg stoppet Russland i Ber og Frankrike angrep ikke. Men jeg kom inn i Swe. Russland hadde forsøkt å få England til å konvoyere armeen inn i Den, men engelskmannen gikk heldigvis til Bel. Xavier hadde fått nakketak på Russland og sto i Sev og Bul og med flåte i BLA. Rum var tomt. Russland fikk flåten sin eliminert i sør. Dumt tenkte jeg for da beholder han flåten i GOB. Russland var ille ute med bare tre enheter.

Nå regnet meg med at Russland ville trekke seg ut av Sil, men han var slem og støttet Frankrike inn i Mun. Heldigvis hadde jeg forutsett dette og flytte Mun til Sil med støtte fra Ber og fra Kie til Mun. Dermed fikk jeg Sil og det ble stand-off i Mun. Russland tok retrett til War. Imidlertid mistet jeg Swe fordi England støttet Russland inn dit. Huff, tenkte jeg. Krig med Russland, England og Frankrike. Hva hadde jeg gjort for noe galt. Italieneren dukket også opp i Tyr og jeg så virkelig mørkt på situasjonen. Nå var mitt største håp at Xavier skulle bli så stor at Russland ville bli nøytralisert. Det ble Xavier også. Høst 1902 tok han Rum og Bul og hadde 7 sentre.

Men jeg valgte å gjøre en genistrek ved å flytte fra Sil til Gal høst 1902 samtidig som Kie støttet Den. Ber gikk til Mun. Russland var fortsatt slem og støttet NTS til Den. Jeg måtte gamble på om NTS gikk til Den eller Hol og gjettet rett. Jeg slapp derfor å rive. Russland hadde fortsatt 3 enheter (War, Mos og Swe). Østerrike og Italia gjorde det de kunne for å stoppe Xavier, men Xavier var langt bedre taktisk og tok Bul i tillegg til Rum. Den mannen er farlig.

Vår 1903 kom både Østerrike og Italia til meg fordi de trengte at min enhet i Gal skulle støtte Østerrike inn i Rum. Dersom jeg ikke hjalp til ville Xavier beholder Rum samtidig som Italia var hardt presset på havet. Jeg satte som betingelse at de fikk Russland til å bli snill i nord. Det var ikke noe problem fordi Russland så at han holdt på å kollapse i sør-øst. Jeg hadde nemlig truet med å støtte Xavier inn i Ukr og deretter angripe War slik at Mos ville falle. Samtidig gikk jeg til England og fortalte at jeg var sur på Frankrike og ville angripe med engelsk hjelp. Engelskmannen bet på. Samtidig hadde jeg forhandlet med frem til en deal med Frankrike om å slå på England. Jeg fortalte ham at jeg holdt Xavier i sjakk i øst kun dersom han var snill. Thomas (Frankrike) forsto dette og så at England var et like enkelt mål som meg.

Xavier kom til meg og ønsket min støtte inn i Bud. Deretter skulle jeg få Vie. Jeg sa at det var iorden. Men jeg støttet Østerrike inn i Rum istedet. Da kom Xavier bort til meg sint som en Tyrk og sa at jeg hadde løyet til ham. At han selv ikke valgte å angripe Bud som avtalt, ja det falt det ham ikke inn å nevne. Da jeg gjorde det så sluttet han å kjefte på meg. Han gikk istedet over til å spørre om hvorfor jeg ødela spillet for ham. Du er for stor sa jeg. Xavier tapte på høsten Gre også etter at Joel hadde gjort bra angrepstrekk. Dermed var Xavier nede i 5 enheter igjen. Endelig tenkte jeg. Nå er Russland berget og Xavier har 3 fiender. Det vil han komme til å slite med.

Frankrike angrep England med stor styrke og lyktes å ta Lvp. Jeg flyttet enhetene mine vestover, men var ikke i nærheten av å ta noen sentre. Russland tok Nwy av England og England var i virkelig deep shit. Frankrike var på vei mot Lon også, men behøvde min hjelp til å slå på NTS. Jeg krevde Bel til gjengjeld (jeg sto i Hol, Ruh og Mun). Han aksepterte om enn motvillig. Jeg lovet England at jeg ikke skulle gå til NTS. Jeg valgte å ta Bel og være snill med engelskmannen. Dette var hevnen fordi Frankrike hadde vært grisk og forsøkt seg på Mun. Men engelskmannen hadde vært dum og angrepet Hol. Jeg fikk heldigvis Bel fordi franskmannen trakk seg ut frivillig. Imidlertid gjorde han et fatalt feiltrekk (han skrev havområde på en konvoybrikke) og tok ikke Lon allikevel. I øst trakk jeg armeen min fra Gal til Sil. Jeg kom til å trenge den i vest tenkte jeg.

Frankrike var nå skikkelig sur på meg. Jeg parerte med at det var hevnen fra det trekket han lurte meg. Men fordi England hadde vært slem og angrepet Hol så skulle jeg angripe NTS denne gangen. England derimot trodde nå at jeg var snill og valgte å flytte fra NTS til Edi for å dekke det senteret. Han trodde nemlig at Frankrike ville konvoyere en arme inn i Wal og flytte Lon til Wal. Samtidig kunne han stoppe A Lvp til Edi. Jeg angrep NTS og fordi Frankrike ikke gikk til Edi så kom jeg inn. Deretter fikk jeg fransk støtte inn i Edi samtidig som han tok Lon. I øst derimot skjedde det rare ting. Xavier hadde lurt Østerrike til å bli med på å angripe Italia og Russland. Samtidig var Joel lurt til å angripe Østerrike. Xavier forsynte seg av et italiensk og et østerriksk senter og var oppe på 7 sentre igjen.

Østerrike så forskrekket at Xavier kunne plukke flere av hans sentre, men allikevel fortsatte han å slå på Italia (Joel). Russland spilte bra ost og tok Sev tilbake og var med i spillet igjen. Joel var desperat etter hjelp etter at både Xavier og Østerrike slo på ham. Da han mistet ION så det kritisk ut. Jeg valgte derfor å angripe Østerrike (jeg gikk til Boh) og fortalte at jeg ville slå på ham så lenge han plaget Italia. Dette var nok til at Østerrike forsto alvoret og begynte å samarbeide med Russland og Italia igjen.

Jeg så nå at Skandinavia var innen rekkevidde for mine enheter. Frankrike var på vei ned i Middelhavet. Men Russland var blitt mye sterkere og holdt seg delvis utenfor krigen i sor-øst. Xavier prioriterte i spise sentre fra Østerrike. Derfor mistet han Rum til russeren, men kom til gjengjeld inn i Gre og Ser. Italia holdt heroisk stand etter å ha gjettet ut Xavier et par ganger. Min arme i Boh kom etterhvert til Tyr og jeg stottet Joel i Tri. Østerrike var nesten kaputt, men han holdt ut såvidt. Xavier mistet Ser til Østerrike og var plutselig tilbake på 5 sentre.

Det var da jeg kom på at Xavier er som et farlig virus. Dersom man ikke gjør noe med det så formerer det seg fritt. Det tyter ut til alle kanteer og truer med å ta totalt kontroll over verten. Man trenger derfor en vaksine mot viruset. Vaksinen heter Björn von Knorring.

Jeg forsokte å grabbe til meg Swe og Nwy, men Russland forsvarte seg glimrende. Samtidig stabbet Frankrike meg. I siste trekk hadde han en glimrende sjanse til å ta Bel fra meg og vinne spillet. Jeg sto i: Mun, Boh, Bel, Hol og BAL. Han sto i Ruh, Bur og Pic. Jeg valgte å gamble på å flytte Mun til Bur og Hol støtter Bel. Jeg gjettet rett da han flyttet Ruh til Bel med støtte fra Pic og Bur. Dermed endte jeg på 7 sentre og vant spillet sammen med Russland som også fikk 7. Frankrike fikk 6. Tyrkia fikk bare 5. Thomas Larsson virket litt betuttet over ikke å ha fått Bel. Seieren glapp ut av hendene hans. Jeg hadde flaks igjen. Thomas burde selvsagt flyttet Ruh til Hol og Bur til Bel med støtte fra Pic. Dette så Sigurd på et øyeblikk, men han er nå mye bedre taktisk. Det eneste som han hindre det trekket er A Bel til Bur med støtte fra Mun. Og det ville vært veldig risikabelt å gjøre.

Nå var sisterunden slutt jeg hadde endelig en seier. Æren var reddet. Sigurd hadde klinket til med en super seier med Italia og han fortalte villig om hvor aggressiv og flink han hadde vært. Inge hadde ikke hatt noen god dag. Han så svært molefunken ut etter å ha hatt høye mål etter den glimrende seieren på lørdag. Vi regnet litt på det og fant ut at Inge og jeg hadde omtrent like mange poeng.

Deretter var det WDO møte hvor det ble beste at neste VM skulle skje i **Columbus, Ohio, USA** i *første helgen i juli 1996*. Dessuten ble man etter mye diskusjon enige om WDO charteret. Tilslutt var det premieutdeling.

Vinner av VM ble **Bruno Andre Giraudon** (Frankrike). Han klarte den utrolig prestasjonen å vinne alle spillene sine. I finalen vant han med Østerrike. Det sier litt om hans glimrende prestasjon. Jeg har dessverre aldri spilt mot ham, men han skal være en skikkelig hyggelig fyr.

Beste diplomat og beste taktiker ble **Leif Bergman** (Sverige). Leif spilte meget bra og fortjente disse titlene. Han er den nye svenske stjernen i Diplomacymiljøet etter at Björn von Knorring har fått for mye problemer med ryktet sitt. Leif kommer til å bli livsfarlig på EM i Oslo neste år.

Jeg har ikke fått resultatene fra VM, men husker **at Sigurd Eskeland** ble beste ikke fransktalende person med en 8 plass. Sigurd svikter aldri og gjorde en meget god figur. Nå er selvtilliten så stor at han kan bli en meget farlig utfordrer til EM tittelen. Leif Bergman ble nr. 11 etter å ha spilt på finalebordet og blitt nr. 4 der. Det ga så lite poeng at Sigurd gikk forbi og ble beste Skandinav.

Deretter kom Inge og jeg på en ca. 30 plass. Vi slo ihvertfall resten av svenskene (Björn von Knorring, Matthias Jerrewing, Joel Grönberg, Per Danngärde, Per Westling og Thomas Larsson). Resultatet er ikke noe å skryte av, men er absolutt godkjent. Ca. 120 spillere deltok.

Nå var tiden moden for å ta farvel og dra tilbake til hotellet. Vi stoppet først innom den obligatoriske hamburgerbulen og bælmet i oss enda en sliten Mc Donalds burger. Sigurd spiste med stor glede sin yndlingsmatrett. Jeg måtte gå med på at maten faktisk smakte mye bedre enn på det dyre biffstedet vi var på igår. Sigurds nese for god og billig mat er tydeligvis bedre enn min :-)

Deretter handlet vi inn litt rodvin og slappet av på hotellet. Der ble det skravlet mye Diplomacy og kjæresten til Inge (Heidi) hadde meget stor tålmodighet med gale diplomacyspillere som skulle analysere absolutt alt. Vi ble ihvertfall enige om at dersom alle hadde gjort som vi hadde ønsket så hadde vi vunnet. Men virkeligheten er dessverre ikke så enkel. Etter et par timer forsto vi endelig at vi hadde kjedet Heidi ihjel med fanatisk diplomatisnakk. Hun holdt på å sovne og Inge tenkte på at man ikke skulle la damer ligge å sove på sofaen. Sigurd og jeg forstc hintet og luntet tilbake til vårt eget rom og skravlet enda litt mer om de diplomacyspillene vi hadde spilt.

Mandag forlot Inge og Heidi oss tidlig fordi de skulle reise med et tidligere fly enn oss. Sigurd og jeg dro derfor på litt sightseeing. Det var imidlertid blitt mye kaldere og da vi kom til Eiffeltårnet var vi skikkelig frosne. Det gikk jo ikke t-bane og vi måtte gå istedet. Vi hadde deretter tenkt å gå til Place de la Concorde og Louvre, men halvvegs bort så gadd vi ikke det mer og fant en pizzarestaurant for å varme oss. Pizzamenyen inneholdt en rekke merkelige varianter. Sigurd var feig og turde ikke forsøke en av de mer spennende variantene. Jeg var litt mer modig. Min pizza var en pepperonivariant med sterk ost og krydder. Jeg fikk min pizza og så til min forskrekkelse av det var speilegg på pizzaen. Jeg angret da litt på at jeg ikke hadde gjort som Sigurd og kjøpt en pizza med skinke. Enda merkeligere var de flaskene som vi fikk ved siden av. Vi så at på de andre bordene så helte de denne væsken på pizzaen i store mengder. Jeg prøvde litt og oppdaget at det var olivenolje. Nei takk, tenkte jeg, det gidder ikke jeg ha. Imidlertid smakte pizzaen meget bra. Selv speilegget på pizzaen var bra. Pizzaen ble liksom litt mer saftig med speilegg og olivenolje. Men jeg tror ikke jeg ber om speilegg eller olivenolje på pizzaer i Norge :-)

Etter et fortreffelig måltid italiensk mat i Frankrike så satte vi kursen mot spillbutikker. Jeg tenkte på veien på at vi hadde spist italiensk mat to ganger med stort hell, gode amerikanske Mc Donalds hamburgere, bra Thailandsk mat, men den franske biffmiddagen smakte dårlig. Hvor var det blitt av det supre franske kjøkkenet? Jeg tenkte at det er litt flaut å omtrent bare å ha spist utenlandsk mat i Frankrike.
Sigurd hadde lovet Inge å kjøpe inn noen magic kort til ham og jeg ønsket å kjøpe den franske varianten var Diplomacy. Vi lette etter butikker som hadde dette, Sigurd hadde flaks og jeg ikke.

Deretter tok vi bussen til flyplassen midt i rushtiden og ble stående i kø i halvannen time. Det var enda bra at det var 4 timer til flyet gikk.

På flyplassen plyndret Sigurd og jeg tax-free shop'en. Jeg handlet inn litt julegaver.

På flyterminalen traff vi på Joel Grönberg som hadde reist senere enn de andre svenskene. De fleste reiste med buss. Her ble det enda litt mer dippysnakk før vi var ombord på flyet tilbake til Norge.

Jeg gikk gjennom tollen med god samvittighet. Jeg hadde kun med meg et flaske konjakk og en flaske rødvin. Sigurd hadde heller ikke noe å frykte. Ved utgangen ble Sigurd møtt av sin far. Jeg mener å huske at jeg hadde sett ham før en plass, men kunne ikke riktig huske hvor. Det var først flere uker senere jeg kom på det da jeg så han med i et debattprogram på TV angående bruk av formen Norge eller Noreg på landet vårt. Jeg stusset litt over at alle de andre debattantene uttalte Eskeland som "Escheland". Skal vi begynne å kalle deg Sigurd Escheland, Sigurd? Det er visst den korrekte dialektformen på Vestlandet.

I taxien hjem tenkte jeg over at jeg hadde vært med på et glimrende arrangement som smakte til gjentakelse. Diplomacy er gøy så lenge det kan kombineres med interessante turer. Jeg hadde litt lyst til å reise til USA, men det går nok ikke da mine penger er satt av til å reise til Formel 1 løp på Spa Francorchamps banen i Belgia til høsten. Bare billettene koster 2000 kr til Formel 1 løpet. Så jeg får bare begynne å spare.

Jeg tenkte også på alle dere stakkars Backstabbere som ikke hadde fått sjansen til å være med på en så fin tur!

Vel i seng så begynte jeg å drømme om å stabbe andre spillere (jeg skulle leve etter mottoet mitt). Den slemme Kalle Stengård var det første offeret. Stabben gikk så bra i drømmen at jeg bestemte meg for å teste det ut i det postspillet jeg spiller med ham i. Men her gikk det skikkelig dårlig :-(Alle naboene mine er nå fiender. Men jeg tenkte at den som intet våger intet vinner og bedre lykke neste gang. Man må lære å tape for å våge å vinne sa en god diplomacyspiller til meg en gang!!!

Tilslutt vil jeg takke Francois Rivasseau, Samy Malky, Benoit Clergoit, Constans Thibault og de andre i arrangementskomiteen for en meget bra arrangement. De søte kjærestene til Francois og Samy får også en takk for å ha servert oss bra mat og drikke hele tiden under turneringen.

REFERAT FRA VM I PARIS

av Sigurd Eskeland

Dagen før:
Torsdag den 30. November gikk flyet som skulle bringe oss til Paris og VM i Diplomacy. Jeg møtte Borger på Fornebu på morgenen, og vi sjekket inn. Deretter var det Tax free. Jeg ble lurt av en søt dame, til å kjøpe Marlboro istedet for Prince, det var nemlig en gratis stoppeklokke på kjøpet. Den skulle komme godt med til å ta tiden på pratesjuke franskmenn. Flyet var selvfølgelig forsinket, men vi hadde god tid.
Flyreiser er jo alltid festlige. Borger fikk selvfølgelig vindusplassen, jeg flyttet meg istedet til røykeavd. ettersom både jeg og Borger er ganske store, var det greit med litt ekstra plass.
Da vi kom til var vi litt usikre. Vi visste det var streik, men det gikk noen rykter om at Air France bussene skulle gå. Vi ventet lenge og vel, og da vi tilslutt skulle spørre en tilfeldig forbipasserende, viste det seg at han snakket norsk. Verden er ikke stor! Bussen kom, og vi gikk av ved triumfbuen (Jeg gidder ikke prøve å skrive det på Fransk) etter å ha sittet med bagasjen på fanget i en halv time. Borger hadde vært så lur at han hadde spurt etter kart på flyplassen. Vi fant da også fram til hotellet uten problemer. Hotellet viste seg å være en familiebedrift drevet av tre generasjoner. De var veldig hyggelige, men grensen gikk da de hadde satt oss opp på dobbeltrom med DOBBELTSENG! De fikk værsegod sette inn ekstra seng. Jeg fikk dobbeltsengen, Borger ble henvist til det som mest minnet om en sammenleggbar feltseng. Rommet var et kapittel for seg, det så ut som et rom fra en antikk utgave av en pornofilm. Veggene var pastellrosa, og foran senga var det et passe stort speil. Møblene var derimot pene, og så nesten antikke ut.
Vi dro nå for å lokalisere stedet der VM skulle holdes, det var lett å finne og bare fem minutter å gå. Lokalet var det Franske utenriksdep. konferensesenter! Mer om dette senere. Nå var det tid for mat. Vi fant en Italiensk restaurant på Champs ellysses. Jeg bestilte Lasagne, og Øl. Mens jeg ventet på maten prøvesmakte jeg det som stod på bordet. Jeg dyppet brødet i en slags saus. Det viste seg at det var sennep, og selv om jeg liker sterk mat, var dette helt GRUSOMT. Jeg prøvde å late som ingenting, men følte at alle så på meg. Jeg må ha vært knallrød, jeg gispet etter luft. Heldigvis kom ølet etterhvert.
Ettermiddagen gikk stort sett med på å se Fransk fjernsyn, mens vi ventet på at Inge og dama skulle ta kontakt. De hadde vært i Paris siden dagen før, og skulle bo hos en venninne av Heidi, som Inges kjæreste heter. Jeg så masse rart på TV, men alt var selvfølgelig dubbet til Fransk. Det eneste jeg forstod noe av var Baywatch. Plottet der er vanligvis ikke så komplisert, dessuten hadde jeg sett episoden før. Etter en stund kom Inge og Heidi. De måtte sjekke inn på hotellet vårt, fordi venninnen til Heidi var flytta til utlandet. Det var kusinen hennes som bodde der nå, men da hun åpnet døren gråt hun, fordi kjæresten hennes fra Brasil hadde gjort det slutt. Heidi måtte da trøste henne. Komplisert? Ihvertfall sjekket de altså også inn på Hotel Chalgrin hvor vi også bodde. Deres rom var om mulig enda mer horete en vårt. Veggene var enda mer rosa, og speilet foran senga var enormt.
Vi gikk tilslutt ut for å drikke alle sammen, og fant ut at Øl var dyrt og vin billig. Heidi var tolk fordi hun hadde bodd i Paris, og kunne Fransk.

Dag 1:
Vi stod opp tidlig for å spise en frokost som bestod av croissant, syltetøy, minibaguette og Kaffe. Deretter var det bort til lokalet. Det første mennesket vi så var Xavier Blanchot. Han stod utenfor og møtte oss. Han virker alltid som en hyggelig fyr, men kan i spill være direkte ufordragelig. Grunnet streiken var det endel forsinkelser, men vi kom tilslutt igang med det som skulle være lagturneringen. Lokalet var det mest fantastiske lokat jeg noen gang har sett det blitt spilt Diplomacy, bare for å nevne det så ble fredsavtalen i Bosnia undertegnet i det samme rommet en uke senere. I lagturneringen skulle det være tremannslag. Inge fikk Tyskland, Borger fikk Tyrkia, og jeg fikk Østerrike. Jeg fikk en franskmann som Italiener Leif Bergmann var Russer, og en Engelskmann som Tyrkia.
Det gikk dårlig. Franskmannen som spilte Italia var visstnok tidligere fransk mester. Det kunne man ikke se, han var rett og slett veldig passiv. Ettersom jeg valgte å stole på Leif, ble jeg etterhvert overkjørt. Leif var spillets bestemann. Han var en stund nede på 3 eller 4 senter, men kom tilbake, og fikk en delt seier på 10 med Frankrike. Selv ble jeg eliminert 1907 etter å nesten ha kommet tilbake. Det norske laget ble sist, Inge ble også eliminert, Borger fikk en andreplass.

Vi var nå kommet til den individuelle turneringen. Nå fikk jeg tildelt England. Frankrike skulle spilles av en fyr som ikke snakket engelsk. Dette nektet jeg å gå med på og fikk heldigvis

tildelt Russland istedet. Det hjalp ikke så mye. Dette spillet var det jeg selv følte at jeg spilte dårligst. Jeg burde ha blitt nummer to, men hadde et utrolig dårlig sistetrekk, generelt sett spilte jeg altfor passivt i dette spillet. Som en kuriositet kan jeg nevne at hverken jeg eller Østerrike gikk til Galicia første trekket. Han ba meg om å la være, og jeg gjorde som han sa. Jeg er snill!! Jeg endte på 4. plass med 4sc Tyskland vant. Imens hadde inge vunnet med et 11 sc Italia. Men for meg var alt bare bånn.

Dag 2:
Jeg sov lenge neste dag. Turneringsreglene var nemlig slik at man måtte stå over en pulje. Da jeg kom fram fikk jeg vite at jeg skulle spille England, med Bjørn von Knorring som Tyskland!! Tyrkia skulle spilles av en Franskmann som jeg visste var av toppklasse nemlig Stephane Gentric. Bjørn og jeg gikk ut i en knallhard EG pakt mot Russland. Jeg hadde bestemt meg for at jeg skulle ha Stp. Frankrike kunne nok sikkert ha fått Bjørn med mot meg. Men han sa til Bjørn at han ikke skulle angripe meg, men så gjorde han det likevel, han viste seg å være en upålitelig spiller. Stephane som spilte Tyrkia var tydeligvis klar over Bjørns egenskaper, og befant seg en stund oppe i Tyrolia og Bohemia, ettersom Bjørn og jeg ble angrepet av alle ble vi tvunget til å pakte. Vi slo etterhvert ned Frankrike som tilslutt nesten gav meg senterene sine. I 1906 klarte jeg faktisk å ta fire nye senter samtidig som jeg mistet et, og vokste fra 6 til 9. Jeg forstod plutselig at jeg kunne vinne. jeg gjettet riktig siste runden, da jeg måtte stabbe Bjørn, og tok et senter fra ham, men jeg endte likevel på 9 sc. Det samme gjorde Tyrkia og vi fikk en delt seier.

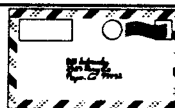
Denne kvelden skulle vi ut å prøve det franske kjøkken. Borger og jeg bestilte Biff med bernaise, (kanskje ikke spesielt fransk, men dog.) Her begynte moroa. Jeg hadde bestilt godt stekt, og Borger medium, men stekene ble byttet om. Jeg fikk den mest blodige. Borger påstod at hans var medium, mens vi tre andre påstod at det måtte ha vært en forbytting. Heidi og Inge lo så de skrek av dette opptrinnet. Etter en lang og meningsløs krangel, ble enden på visa at jeg lot Borger få den godt stekte biffen, mot at han skulle hjelpe meg de to siste årene av det neste Dippyspillet vi spilte sammen. Inge og Heidi hadde bestilt noe som skulle være en spesialitet. Det smakte ikke noe, men vi forstod at det måtte være en eller annen form for kjøtt som var tynt skvisa utover tallerkenen. Det hele tok helt av da det viste seg at de hadde tatt sukker istedet for salt på pommes fritten.

Dag 3:
Nok en morgen med fransk frokost. Jeg hadde begynt å savne kneip med brunost nå.
Jeg visste at jeg måtte ha en seier for å kunne gå til finalen. Jeg fikk Tyrkia, Leif Bergmann var Frankrike, og Joel Grønberg var England. Leif hadde en seier med Italia allerede. Jeg visste at det ville komme en EF pakt, men satset på at de ville komme til å stabbe hverandre etterhvert. Jeg satset for første gang som Tyrkia på en pakt med Østerrike. Det gikk veldig bra. Etterhvert ble EF pakten veldig sterk, men jeg fikk dem ikke til å stabbe.

Istedet stabbet jeg Østerrike, stabben var grei nok selv om jeg måtte slite mer enn jeg hadde trodd. Foran siste trekket var det helt jevnt. Jeg gjettet feil på en 50 prosents sjanse, og det hele endte på en tredelt seier på 10 sc, mellom England, Frankrike og meg. Utregningen viste at Leif helt fortjent var kommet til finalen, jeg var ikke så langt unna og kunne med et bra siste spill, kanskje komme blant de 7 beste.

I det siste spillet fikk jeg Italia. Inge var England, og jeg hadde en dyktig franskmann som Østerrike. Russland og Tyrkia var ganske dårlige. Dette spillet er kanskje det beste Diplomacy spillet jeg har spilt noen sinne. Jeg var i utgangspunktet innstilt på å angripe Tyrkia. Problemet var at Østerrike vokste altfor fort, jeg prøvde å stabbe for spillbalansens skyld, men fikk bare Gre, som han allikevel hadde lovet meg. Forskjellen var at jeg nå hadde en arme. Imens hadde Inge begynt å få problemer med Tyskland og Frankrike. Jeg stod nå med en fiendtlig Østerriker en tyrker som snakket dårlig engelsk og en russer som bare snakket fransk. Neste år ofret jeg brikken i Hellas for at Russland og Tyrkia skulle ta Rum og Bul. Jeg var nå på 4sc. Nå begynte jeg å prate med Russland og Tyrkia. Jeg sa jeg hadde ofret meg for å hjelpe dem, og krevde konpensasjon. Samtidig var Tyskland kommet til Tyr for å hjelpe Østerrike. Jeg lovet ham støtte til Vie. Jeg Løy. Det året tok jeg tre senter. Jeg var nå på sju. Tyskland ble etterhvert veldig stor, og før sisteåret var han på 10, og hadde kjempeposisjon. Jeg var på 8. Nok engang pratet jeg masse med alle, og faktisk gjorde alle på brettet akkurat som jeg sa. Jeg tok 4 sc og vant på 12 Tyskland hadde 11.
Jeg ble tilslutt nummer 8 i VM, med det ble jeg faktisk beste ikke fransktalende spiller. Leif Bergmann ble nummer 4 i finalen og ettersom han bare lå på 6. før finalen, endte han på ellevte. Han ble derimot kåret både til beste Diplomat og taktiker, sammen med vinneren av VM: Bruno Andre Girardon. Disse to spillerne er verdt å merke seg navnet på, begge er etter min mening blant verdens aller, aller beste. Xavier Blanchot hadde bare et bra spill, der tok han til gjengjeld 16 sc. I de andre spillene ble han som regel eliminert av svensker, Særlig Bjørn. Jeg var sikker på at jeg skulle få beste Italia, men reglene var annerledes. Her var det differansen i sc. til nummer to i spillet. Jeg merket meg utseende på han som vant prisen. Håper han kommer til Oslo-EM, da skal han elimineres. Den prisen er min. Søndagskvelden tilbrakte vi på hotellet, Rødvin er billig og vi lo av en hel masse ting som sikkert ikke hadde vært særlig morsomme på trykk.
Dagen etter:
Vi gikk rundt i Paris, Borger og jeg. Det var kaldt, men vi fikk sett Eifeltårnet. Til middag spiste vi Pizza. Vi måtte dra tidlig til flyplassen på grunn av streiken. Jeg hadde masse penger som jeg brukte på Tax free. Plutselig var vi hjemme, for nå gidder jeg ikke skrive mer. Alt i alt var det ihvertfall en utrolig kul tur. Dere kan angre på at dere ikke ble med. Sees på Eurodipcon i Oslo!!!!

BREVSPALTEN

RATINGLISTEN

1.	Vidar Hald	1870	5
2.	Magnus Selhammar	1857	5
3.	AMN Borger Borgersen	1807	20
4.	AMN Sigurd Eskeland	1803	28
4.	AMN Inge Kjøl	1798	28
6.	Erik Høegh Iversen	1793	5
7.	AMN Lars Roger Moe	1790	20
7.	AMN Heikki Holmås	1758	30
8.	Trygve Leivestad	1751	8
9.	PRA Kalle Stengård	1739	11
10.	PRA Trond K. Botnen	1698	27
11.	AMN Tore Godager	1694	38
12.	THE Anders Færden	1641	19
13.	THE Stein Hammer	1603	14
14.	Erik Brenden	1564	7
15.	Leif Kjetil Tviberg	1524	12
16.	THE Pål Graff	1522	17
17.	Per A. Sørlie	1499	14
18.	Eirik Solem	1493	12
19.	THE Carl Fredrik Lødding	1477	24
20.	Sigvald Sveinbjørnson	1477	7
21.	Sveinung Svea	1415	10
22.	Gard Paulsen	1299	3
23.	Eirik Ovrum	1290	6

Ratet siden sist: 1993C + Youngstown 14C

THE BACKSTABBER

Trygve Leivestad-Borger Borgersen: Jeg vil benytte anledningen til å takke for enda et år med The Backstabber. Det er alltid like spennende mår tiden nærmer seg nytt nummer.
Det går en del timer på å lese alt, gjerne flere ganger og å vurdere alle spillene, også de hvor jeg ikke deltar.
Jeg håper at du beholder lysten til å fortsette å gi ut The Backstabber også neste år.

[Borger: Vel, så lenge dere er motiverte så er jeg det. Skulle The Backstabber bli lagt ned i nær fremtid så vil det skyldes at dere (spillerne) ikke gidder å melde dere på nye spill, ikke gidder å skrive innlegg til brevspalten, kunngjøringer etc. Så lenge jeg føler at det er noen som er interessert i Diplomacy PBM så fortsetter jeg.
Imidlertid kommer jeg til å være strengere med de som blir lite motiverte eller hopper ut av spill. Istedet for å holde liv i spill som ingen er interessert i så har jeg valgt å dumpe dem og kvitte meg med de umotiverte spillerne. Jeg forsøker å unngå å få umotiverte spillere med på nye spill (f. eks. en viss bergenser som har blitt fanget at politikken med hud og hår).
Jeg håper at de dårlig motiverte spillerne er klar over at de kan være årsaken til at spill blir lagt ned. Derfor bør de levere trekk og kontakte meg slik at jeg får tid til å ordne en stand-in (Erik Andersen var et godt eksempel på hvordan man avvikler deltakelsen i et spill på en god måte). En viss bergenser er det ikke.

PS: Det er ikke bare Bergens store sønn (HH) som har vært sløv, jeg bruker bare han som eksempel fordi han har vært med så lenge at han tåler å høre det.]

NDF

Sigvald Sveinbjørnson: Hva bør gjøres for at diplomacyhobbien blir organisert?

I mitt arbeid rundt Regncon og spilling i grupper med interesserte fra Bergensregionen har jeg erfart at de fleste har spilt Diplomacy. Men de aner ikke hva NDF er.
Det er såklart at CON'ene som er de viktigste rekrutterings-kildene for opptak til NDF. På Regncon traff jeg mange som spurte "hva hjelper NDF deg med da?". Jo, ehhh...... du har jo et forbund å holde deg til. Pluss at du får NDF bulletinen X ganger i året.
For mange blir dette for lite interessant. Det er mer fristende å vifte med The Backstabber. Poenget er at The Backstabber holder den harde kjernen av Diplomacyspillere sammen. La for guds skyld The Backstabber fortsette!!! Dessuten anbefaler jeg alle som vil til å verve folk inn i NDF (Så det blir en sterkere organisasjon).

[Borger: Du peker på noe meget vesentlig. Dette er tanker som jeg også har hatt lenge. Problemet med spillmiljøet i Norge er at det er svært spredt og vi har altfor få spillfestivaler (CON'er). Dessuten reiser folk fra Bergen sjelden til Hexcon og Arcon. Og vice versa. Dermed får man mange isolerte miljøer.

NDF's viktigste funksjon var å få retten til å arrangere offisielle Norgesmesterskap i Diplomacy. NDF var også en viktig forutsetning for å kunne arrangere EM i Diplomacy i Norge (ikke selve NDF som organisasjon, men det at Diplomacymiljøet i Norge var såpass organisert at de kunne påta et arrangement ala EM). NDF finansierer dessuten alle premier på Løgncon, Arcon etc.

Vi hadde som en viktig målsetning med NDF om å spre Diplomacyinteressen til nye grupper spillere. Men fordi folk utenfor Osloregionen sjelden reiser til spillfestivaler er det postspill (eller e-mailspill) som kan holde spillerne sammen. Diplomacy krever 7 spillere og det gjør det vanskelig å skape et miljø på små plasser. Man greier å vekke interessen til en 3-4 stykker, men der stopper det. Per Arild Sørlie oppdaget f. eks. dette i Levanger. Igjen blir svaret at postspill og e-mailspill er det som kan gi et tilbud til diplomacyinteresserte.

En annen viktig side som NDF ønsket å bidra til var å få fler norske diplomacyspillere til å reise til Diplomacy turneringer utenlands. Her har vi lyktes rimelig bra. Vi har flere ganger vært i Sverige. Vi har også besøkt England og Frankrike. Noen snakker om å reise til VM i USA til sommeren og til EM i Belgia neste år. Dessuten er Gothcon eller SM på Sydcon aktuelle reisemål i Sverige iår.

Dette viser at NDF ikke står helt stille, men mangelen på norske spillfestivaler gjør arbeidet mye vanskeligere. Et annet problem er at mange av de gamle Diplomacyringrevene faller fra og en

del av de nye slår aldri rot i Diplomacyverdenen. Imidlertid går interessen alltid i bølger, man opplever det samme i Sverige, England, Frankrike etc. Andre spill overtar interessen. I Sverige fikk Magic The Gathering navnet "Diplomacydødaren" fordi mange av de beste Diplomacyspillerne der ble så oppslukt av Magic at de glemte alle andre spill. Noe liknende har vi hatt i Norge også. Dessuten vil dataspill bli en stadig farligere konkurrent til brettspill. Særlig fordi Avalon Hill med flere har startet å konvertere brettspill til data.

Kort sagt så har Diplomacy mange farlige (og gode) konkurrenter om spillernes gunst. En annen svakhet med Diplomacy er det faktum at nybegynnere får et veldig brutalt møte med Diplomacy som spill. De blir lurt opp i stry og eliminert f. eks. høst 1903 med Østerrike. I motsetning til f. eks. Civilization hvor man alltid kan spille videre selv om det går dårlig så blir man i Diplomacy skviset ut av spillet. Dette gjør at mange spiller Diplomacy kun en gang og så gidder de ikke mer. Jeg tror at vi må tenke i nye baner og kanskje ha opplæringsspill hvor de gode spillerne bevisst avstår fra å knuse nybegynnerne. Ved å kjøre et MONRAD basert system på turneringer (ala NM på Arcon 11) så vil nybegynnerne møte andre nybegynnere og vil ha det mye mer morsomt. Diplomacyturneringen på Arcon 10 var ikke bra. Mange nybegynnere klaget fordi Backstabberne samarbeidet og eliminerte de andre. Backstabberne klaget også fordi koboldslakt ikke er gøy i lengden. Derimot var mange veldig fornøyd med Diplomacyturneringen på Arcon 11. MONRAD systemet hadde oppnådd sin hensikt. Jeg tror at NDF's viktigste rolle er å fange inn de spillerne som viser interesse for Diplomacy og ha et tilbud til dem hele tiden. Her er nok The Backstabber viktig. Jeg tror kanskje også at man burde gå igjennom turneringsopplegget (spesielt på Arcon) for Diplomacy. Kanskje man burde ha to separate turneringer (nybegynnere og eksperter)??

Ihvertfall er det nye som NDF gjør og burde ha gjort. Jeg er enig i at det er for dårlig slik opplegget er idag. Problemet er som tidligere nevnt at vi ikke har så veldig mye å tilby. Oslofolk har stort sett bare Arcon hvor de kan spille Diplomacy. Nå var Løngcon 2 et sorgens kapittel (kun 9 deltakere). Så spillerne har selv et ansvar i å stille opp på de få arrangement som faktisk blir arrangert.

Jeg har i samråd med NDF's styre tatt affære på noe av det du nevnte. Det virker som det samlende punktet for Diplomacymiljøet i Norge er The Backstabber. Derfor burde The Backstabber være NDF's offisielle tidsskrift (ala det MU er for SDF i Sverige). Derfor har vi blitt enige om at alle abonnenter på The Backstabber blir automatisk medlem i NDF. Tore Godager trakk sammenlikninger med at alle medlemmer av LO automatisk blir medlem i Arbeiderpartiet. Det siste er en ordning som jeg hater, men med The Backstabber/NDF så har dette noe for seg. Jeg har imidlertid laget en sikkerhetsventil som gjør at de som kontakter meg kan avstå fra å være NDF medlem. De vil da istedet får en strippet Backstabber (uten artikler, brevspalte etc. kun spillreferat). Men med kun 30 kr i året i kontingent er vel ikke NDF medlemsskap noe problem for de fleste.]

NYTT NAVN PÅ NDF BULLETINEN

Sigvald Sveinbjørnson: Jeg har iallefall kommet med en ide til navn på NDF-bulletinen: Noe originalt, norsk, gammeldags og gjenkjennelig. La oss kalle blekka:
"Den Norske Diplomat"
Iallefall la ikke noe engelsk navn komme inn i navnet!!

REFERAT FRA 1993C

Vidar Hald: Jeg har ofte savnet kommentarer til spill i Backstabber, så derfor noen linjer om 1993c.

Jeg fikk utdelt Tyskland, med Trond Botnen som England, en ukjent franskmann, Sigurd Eskeland som Østerrike, Sveinung Svea som Italia, Jon Sagberg som Tyrkia og Pål Graff som Russland. På en måte et ganske vanskelig utgangspunkt syntes jeg - Botnen på den ene siden og Eskeland på den andre.

Jeg måtte ta meg av England først, dvs. velge om jeg skulle angripe ham eller samarbeide. Sjansen for å utmanøvrere Trond ved hjelp av en ukjent og antakelig uerfaren franskmann virket liten, så derfor: Vekk med franskmannen først! På den måten kunne England først få bruke tid på Skandinavia, og deretter ville Spania/Portugal være en passende gulrot.

Franskmannen var usedvanlig naiv, og spaserte rett i fella. Jeg lovte ham Belgia (og samarbeid) dersom han bare holdt seg ute av Bur og bygde flåter i Middelhavet. Etter ett trekk så alt rosenrødt ut for franskmannen: Den snille tyskeren sto i Mun som lovet, og armeen i Pic hadde Belgia i sikte. I høsttrekket kom imidlertid overraskelsen. Jeg støttet en Engelsk arme inn i Bel og gikk selv til Bur. Franskmannen hadde ikke skrevet betingede bygg og sto som en tosk med flåter i Bre og Mar.

En perfekt start på alle måter: Frankrike var i kne og England min alliert. Nå gjensto bare å sikre meg Paris så ville franskmannen være helt død, England ville vanskelig kunne angripe meg, og jeg kunne dessuten lokke med gull og grønne skoger lenger sør.

Men nå gikk alt galt. Frankrike tok sjanser og forsvarte seg kreativt. (Jeg begynte å mistenke at han hadde importert en slesk militærrådgiver fra Wien.) Samtidig var Italia og Russland på tilsynelatende uskyldige ekspedisjoner i Tyr og Sil. De var vel ikke ute etter Mun? «Nei, Italia har jo akkurat stabbet Østerrike, Russland har store vanskeligheter og trenger meg i nord! Han kan da ikke være helt gal?»

Men russeren var Pål Graff.

I de neste trekkene sto jeg i et slags firkantforsvar og prøvde å ta tilbake Mun. Frankrike fulgte heldigvis oppfordringen om å angripe Italia (hans opprinnelige plan). Jeg mener at England her kunne ha forsynt seg av både meg og Skandinavia, men han var heldigvis opptatt av «spillbalansen» og derfor redd for Østerrike. Fint for meg og dumt av Trond.

Omsider klarte jeg å få Italia ut av Mun. Han gikk inn i Bur for å plage den slitsomme franskmannen. Neste trekk fulgte jeg etter (Italia måtte rive). Etter høsten 1904 var vi altså der vi startet før den Grafske tysklandsekspedisjonen, med det unntak at Russland hadde mistet Skandinavia til Trond og meg (og mesteparten av Russland til Østerrike).

Nå gikk alt bra: Franskmannen må ha sparket millitærrådgiveren, for han prøvde samme blokkering i Gas som sist. Jeg tok Paris istedet. Samtidig angrep jeg de Østerrikske armeer i Russland i ryggen: Mun - Sil og Ber - Pru, og War falt

høsten 1905. Graff ville gjerne spille litt til (jeg lovet ham det), men jeg var grusom og tok Mos året etter.

Poenget ble nå å lure England inn i Middelhavet for så enten å marsjere østover sammen med ham, eller spasere inn i sentrene hans mens han var ute en tur. Problemet var at Trond har mange egenskaper, men han er først og fremst mistenksom. Det ble etterhvert umulig å konstruere samarbeidsløsninger som ivaretok begges sikkerhet, og jeg laget derfor en stabb-plan istedet: Jeg skulle ta St.P, Nor og Bel samtidig. Desverre var jeg altfor pratsom, så enten gjettet Trond det selv, eller det gikk beskjeder fra Wien til ham.

Jeg skjønner fremdeles ikke hvorfor Trond ikke fortalte meg at han hadde gjettet planen. Da kunne vi ha avtalt andre og sikrere trekk. Nå endte det bare med en total krig som han var dømt til å tape i lengden (jeg hadde tross alt flere brikker). Kanskje trodde han at han kunne utmanøvrere meg i en «fair fight»?

I mellomtiden fant Italia det for godt å gå ut av alle vesentlige sentre (for å angripe meg og Tyrkia) og legge ut «velkommen inn»-dørmatter. Jeg fortalte ham hva som kom til å skje, men han hadde skylappene på og dotter i øra. Østerrike knuste ham i ett trekk. Heldigvis for meg, forsåvidt, for stabben var så lokkende at for Sigurd ble mine russiske sentre uinteressante i forhold.

Resten av spillet ble preget av lite diplomati. Jeg lempet England til sjøs sammen med Frankrike, og Østerrike moppet opp resten av Tyrkia og Italia. Hadde spillet fortsatt ville England antakelig blitt eliminert mens Østerrike ville ha tatt Mos fra meg (han tok War i siste trekk, tror jeg). Han ville ikke fått St.P, så for å vinne måtte han ha prøvd seg på Mun eller Mar/Spa. Jeg hadde måttet velge om jeg skulle stabbe franskmannen eller prøve å sette opp en stale-mate linje sammen med ham. Uansett tror jeg Østerrike ville hatt rimelige muligheter til å vinne.

Så tilbød Østerrike overraskende en delt seier, som jeg straks aksepterte.

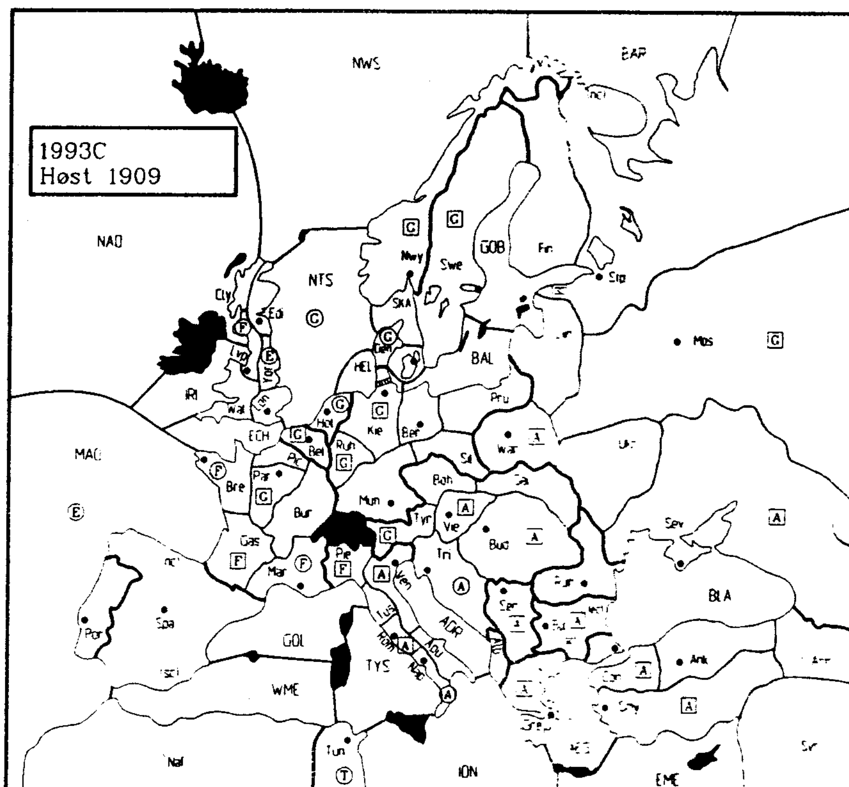
1993c er første gang jeg har hatt Tyskland i Diplomacy. Jeg er fornøyd med resultatet, men har nok hatt mye flaks. Neste gang må jeg være mye mer kritisk mht. hva jeg forteller andre spillere. Tyskland virker som et vanskelig land å spille, først og fremst pga. sjansen for å havne i en tofronts-krig. Jeg synes Sigurd Eskeland spilte best; han er vel spillets moralske vinner. Gratulerer!

DIVERSE

Sigvald Sveinbjørnson-Jon Sagberg: Hei-hei Jon, har du tatt medisinen din idag? Fint.
Er det tilfelle at FRP står for at NSB skal privatiseres) (bare tuller).
Iallfall unnskyld for å være idiot (at jeg ikke har fylt 50 år og jobber som taxisjåfør).
Hva går egentlig FRP's politikk ut på?

DIPLOMACY

1993c:	"Styx"
Neste trekk er:	Spillet er slutt
GM:	Borger Borgersen

England: [Trond Botnen]
F ECH-MAO, F NTS-Nwy (r-Yor), F SKA s F NTS-Nwy

Frankrike: [Stand in: Erik Brenden]
F IRI-Lvp, F Bre H, A Gas-Mar, A Pie-Mar

Italia: [Sveinung Svea]
F Nap-ION (elim), A Gre-Bul (elim), F AEG s A Gre-Bul

Russland: [Pål Graff] Eliminert.

Tyrkia: [Jon Sagberg]
F Smy-Con (elim), F TYS-Tun

Tyskland: [Vidar Hald]
A Mos H, A Mun-Tyr, A Kie s F Den, F Den s F HEL-NTS, A Ruh s A Bur-Bel, A Bur-Bel, A Par H, F HEL-NTS, F Hel s F HEL-NTS, A Nwy H, A Swe s A Nwy

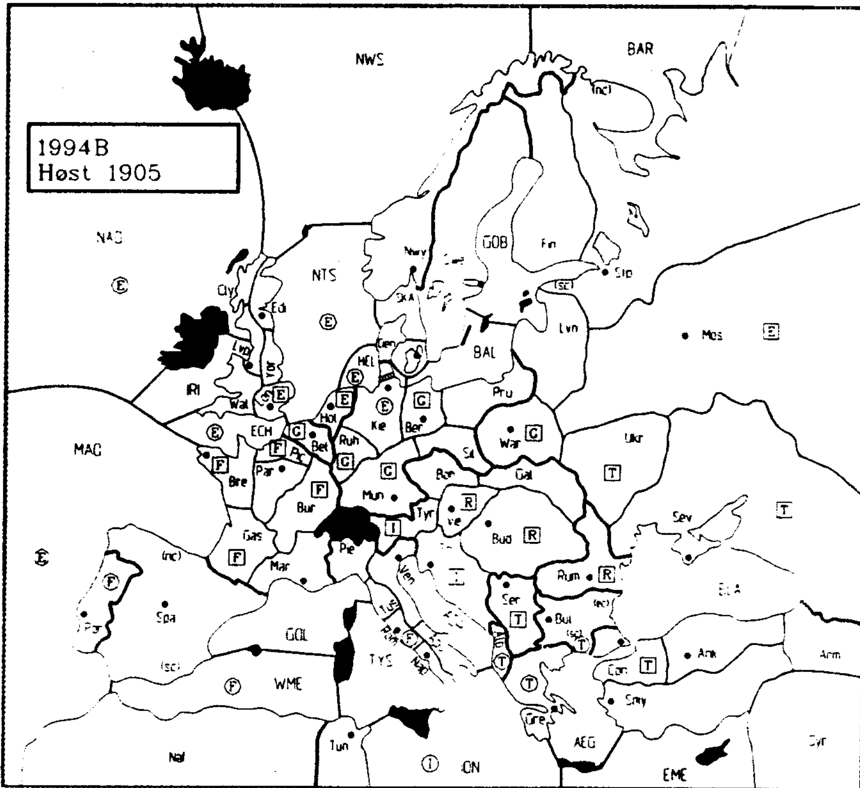
Østerrike: [Sigurd Eskeland]
A Ank-Smy, A Con s A Ank-Smy, A Ser s A Bul, A Alb-Gre, A Bul s A Alb-Gre, A Tri-Ven, A Rom s F ION-Nap. F ION-Nap, A Gal-War, A Sev-Mos

England:	Edi, Lon, ~~Lvp, Hol~~	2	Riv: F SKA. Nr. 4
Frankrike:	Mar, Por, Spa, Bre, +Lvp	5	Bygg: F Mar. Nr. 3
Italia:	~~Rom, Nap, Bul~~	0	Riv: F AEG. Eliminert. Nr. 6
Russland:		0	Eliminert. Nr. 7
Tyrkia:	~~Smy~~, Tun	1	Nr. 5
Tyskland:	Home, Den, Swe, ~~War~~, Par, Mos, Stp, Bel, Nwy, +Hol	11	Nr. 1
Østerrike:	Home, Ser, Sev, Rum, Ank, Ven, Con, Gre, +War, +Smy, +Rom, +Nap, +Bul	15	Bygg: F Tri, A Vie, A Bud Nr. 1

KUNNGJØRINGER 1993C:

GM-Alle: Østerrike og Tyskland tok joint-victory. Dermed slutter spillet.
Borger-Sigurd: Hvordan kunne du finne på å gå med på delt seier med Vidar? Du hadde jo hele 15 sentre etter denne runden. Det var vel mer enn du kunne regnet med. Moskva og Tunis var jo dine sentre relativt rask. München eller Berlin kunne vært innen rekkevidde og dermed ville du hatt 18 sentre.
Borger-Vidar: Gratulerer med julepresangen du fikk av Sigurd.
Lon-Par: Algarve-kysten har bådre bedre damer og bedre vær enn Liverpool.

1994b:	"Traveller"
Neste trekk er:	Vår 1906
GM:	Tore Godager

England: [Rune D. Kaalhus]
A Mos S A Rum - Sev (russisk), F Nao S F Iri - Mao, F Ech S F Iri - Mao, F Iri - Mao, F Nts S A Hol, A Hol S A Bel (tysk), F Den - Kie, F Hel S F Den - Kie

Frankrike: [Leif Kjetil Tviberg]
A Bur S A Tyr - Mun (ita), A Pic S A Bur
A Bre S A Pic, F Mao h. (ret Por). F WME S F Mao, A Spa - Gas, F Rom S Ion - Nap (isb)

Italia: [Sveinung Svea]
F Nap - Ion, A Tyr - Mun, A Gre S A Tri - Ser (elim), A Tri - Ser

Russland: [Joakim Kosmo]
TIM A Gal H, A Vie H, A Bud H, A Rum H

Tyrkia: [Erik Brenden]
A Sev - Mos, A Ukr S A Sev - Mos, F Ion - Gre, F Bul sc S F Ion - Gre, F Alb - Tri, A Ser H

Tyskland: [Morten Høy Petersen]
A Bel H, A Ruh - Bur, A Mun S A Ruh - Bur.
A War S A Mos (engelsk)

Østerrike: [Per Arild Sorlie]
Elim 1903. nr 7

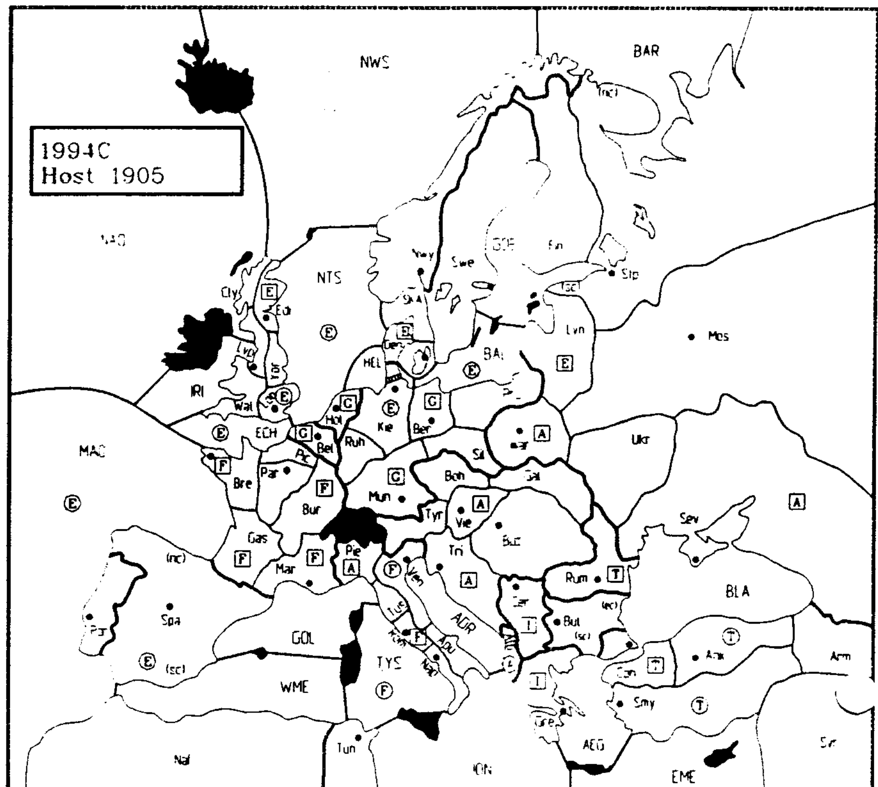
England:	Home, Nwy, Swe, St.P, Kie, Hol, + Mos	(9)	Bygg A Lon
Frankrike:	Home, Spa, Por, Tun, Rom	(7)	
Italia:	Nap, Ven, Tri, - Ser	(3)	
Russland:	Bud, Vie, - Sev, + Rum, -Mos	(3)	Riv A Gal
Tyrkia:	Home, Bul, Gre, -Rum, + Sev, +Ser	(7)	Bygg: A Con
Tyskland:	Mun, War, Bel, Ber, Den	(5)	Bygg: A Ber
Østerrike:	Elim 1903	(0)	

KUNNGJØRINGER 1994B:

GM-Alle: England seiler videre, og satser på å få 18 senter innen 3 år. Russiske styrker fryser fast i den kalde Østerriske vinter. Tyrkia ekspanderer i alle retninger, mens Italia lider. Den tyske overkommando river seg i håret etter at Operasjon " De final solution " faller i fisk.

Lon - alle: God Jul og et godt nytt år 1906

1994c:	"Kobold"
Neste trekk er:	Vår 1906
GM:	Tore Godager

England: [Trond Hammervik]
A Lon - Den, F Nts C A Lon - Den, A St.p - Lvn, F Bal S F Kie, F Kie H., F Ech - Bel, F Mao S F Spa sc, F Spa sc H.

Frankrike: [Sveinung Svea]
A Mar - Spa, A Par - Bur, A Gas S A MAr - Spa, A Bre S A Gas, A Tun - Rom, F Apu - Ven, F Tys C A Tun - Rom

Italia: [Borger Borgersen]
A Ser S [T] A Bul - Rum, A Gre S A Ser

Russland: [Odd Marius Aakervik]
Elim 1904

Tyrkia: [Per Arild Sorlie]
F Bla - Ank, A Bul - Rum, F Aeg - Smy

Tyskland: [Morten Høy - Pettersen]
A Bel - Hol, A Hol - Kie, A Mun S A Hol - Kie, A Sil - Ber. A Tyr S F Apu - Ven (fra)

Østerrike: [Anders Nordeng]
TIM A Ven H (r-Pie), A Tri H, A Vie H, A War H, A Rum H (r-Sev), F Alb H, A Arm H,

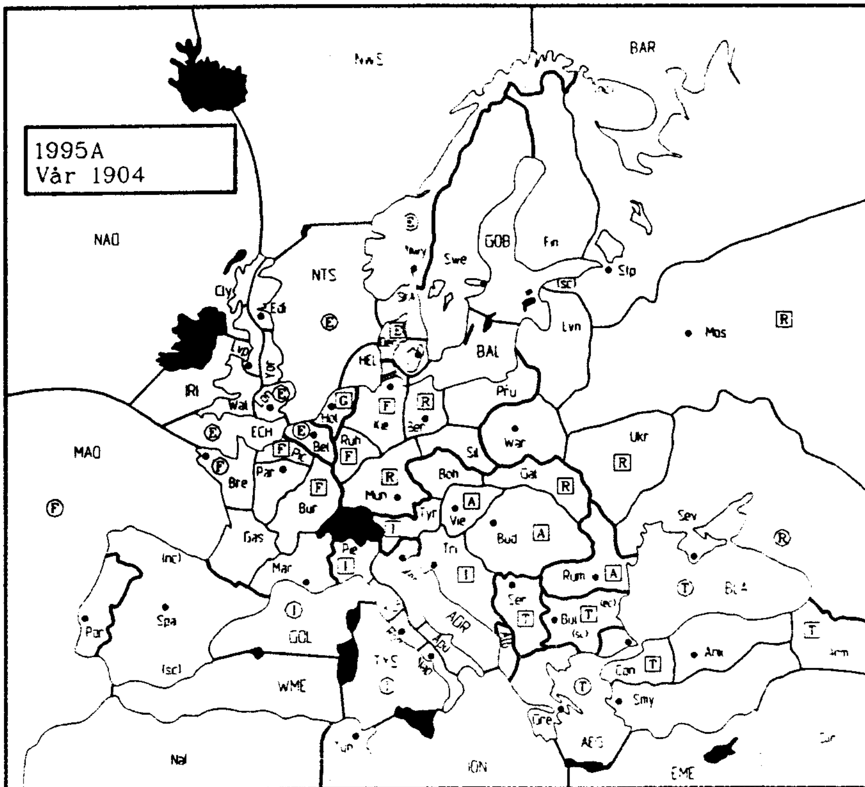
England:	Home, Nwy, St.p, Swe, Den, Por, + Kie, + Spa	(10)	Bygg: F Lon, A Edi,
Frankrike:	Home, Tun, Rom, Nap, - Spa, + Ven	(7)	
Italia:	Bud, Gre, + Ser	(3)	
Russland:		(0)	Elim Host 1904
Tyrkia:	Home, + Rum	(4)	Bygg A Con
Tyskland:	Ber, Mun, Hol, Bel, - Kie	(4)	Riv A Tyr
Østerrike:	Vie, Tri, Sev, Bul, War, Mos, - Ser, - Rum, - Ven	(6)	Riv A Arm

KUNNGJØRINGER 1994C:

GM-Alle: Østerrike sender keiseren sin på vinterferie, mens troppene fryser fast i kulda. Frankrike spiser opp resten av Italia, mens engelske admiraler sniker til seg spanske leiligheter. Tyrkiske flåter drar tilbake til verftet for å installere torpedoer.

Con - Killer bob: De 2000 gullbarrene er på vei
Lon - Vie/Bud + italiensk eksilregjering: Håper dere kommer til enighet om hvordan dere skal holde nede tyrkeren, denne giftigste backstabberen, og krigsmaksimøren av rang. Måtte hele verden gjennomskue hans « stakkars lille meg som kjemper alene mot slemme Østerrike « - gnåling som et forsøk på å ødelegge den sunne maktbalansen Østerrike har sørget for på Balkan. Hvis ikke Østerrike får støtte nå, vil Tyrkia skape en ufred som Europa vil få slite med i all overskuelig framtid.

1995a:	"Diplomatix"
Neste trekk er:	Høst 1904
GM:	Borger Borgersen

England: [Espen Sørensen]
F NTS-Bel, F Lon s F ECH, F ECH s F NTS-Bel, F SKA-NTS, F Swe-Nwy, A Den-Kie

Frankrike: [Sigvald Sveinbjørnson]
F Spa (sc)-MAO, F Bre s F Spa (sc)-MAO, F Bel-Hol (elim), A Mar-Bur, A Bur-Ruh, A Par-Pic, A Kie s F Bel-Hol

Italia: [Eirik Ovrum]
F ION-TYS, F TYS-GOL, A Ven-Pie, F ION-TYS, F TYS-GOL, A Ven-Pie, A Tyr-Vie, A Tri s A Tyr-Vie

Russland: [Knut Simon Helland]
A Ber s A Mun, A Mun s A Ber, A Mos s F Sev, A Gal s [A] A Vie, A Ukr-Rum, F Sev s A Ukr-Rum

Tyrkia: [Per Arild Sørlie]
F Gre-AEG, A Ser s [I] A Tri, A Con H, F BLA s A Arm-Sev, A Arm-Sev, A Bul s A Ser

Tyskland: [Lars Roger Moe]
F Hol s [R] A Ber-Kie

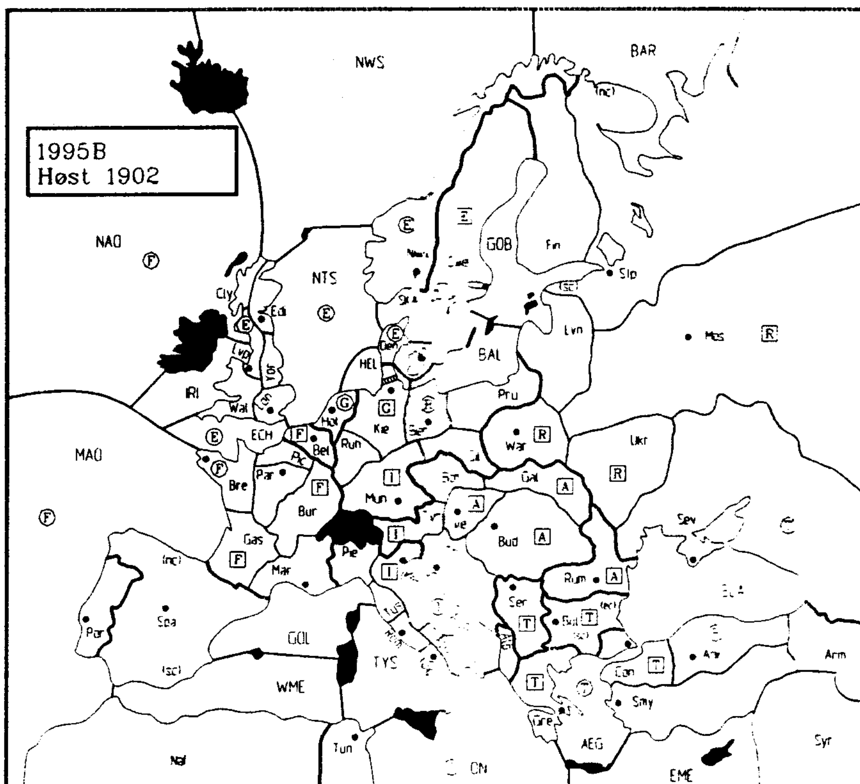
Østerrike: [Rune Kaalhus]
A Vie s A Bud, A Bud s A Rum-Ser, A Rum-Ser

England:	Home, Nwy, Den, Swe	6	
Frankrike:	Home, Por, Spa, Bel, Kie	7	
Italia:	Home, Tri, Tun	5	
Russland:	Home, Ber, Mun	6	
Tyrkia:	Home, Bul, Ser, Gre	6	
Tyskland:	Hol	1	
Østerrike:	Bud, Vie, Rum	3	

KUNNGJØRINGER 1995A:

Vie-Alle: Den som ikke våger,......
Lon-Stp: Hint: Du bør nok gi Moskva tilbake statusen som hovedstad i Russland.......
Lon-Vie: De er nok mange som kan låne deg en saks.

1995b	"Domino"
Neste trekk er:	Vår 1903
GM:	Borger Borgersen

England: [Stand-in: Stein Hammer]
A Ser-Rum, A Bud s A Ser-Rum, A Vie s F Tri, F Tri H, A War-Mos (r-Gal)

Frankrike: [Sveinung Svea]
A Pic-Bel, A Bur s A Pic-Bel, F Bre-MAO, F MAO-NAO, A Gas H

Italia: [Morten Høy Petersen]
A Mun H, A Tyr s A Ven-Tri, A Ven-Tri, F Apu-ADR, F ION s F Apu-ADR

Russland: [Tore Godager]
F BAL-Ber, A Mos-Stp, A Sil-War, A Ukr s A Sil-War, F Arm-Ank

Tyrkia: [Odd Marius Aakervik]
A Alb-Ser, A Gre s A Alb-Ser, A Bul s A Alb-Ser, F Sev-Rum, F AEG H

Tyskland: [Gard Paulsen]
A Kie H, F Hol s A Kie, A Bel-Bur (elim)

Østerrike: [Stand-in: Trygve Leivestad]
A Ser-Rum, A Bud s A Ser-Rum, A Vie s F Tri, F Tri H, A War-Mos (r-Gal)

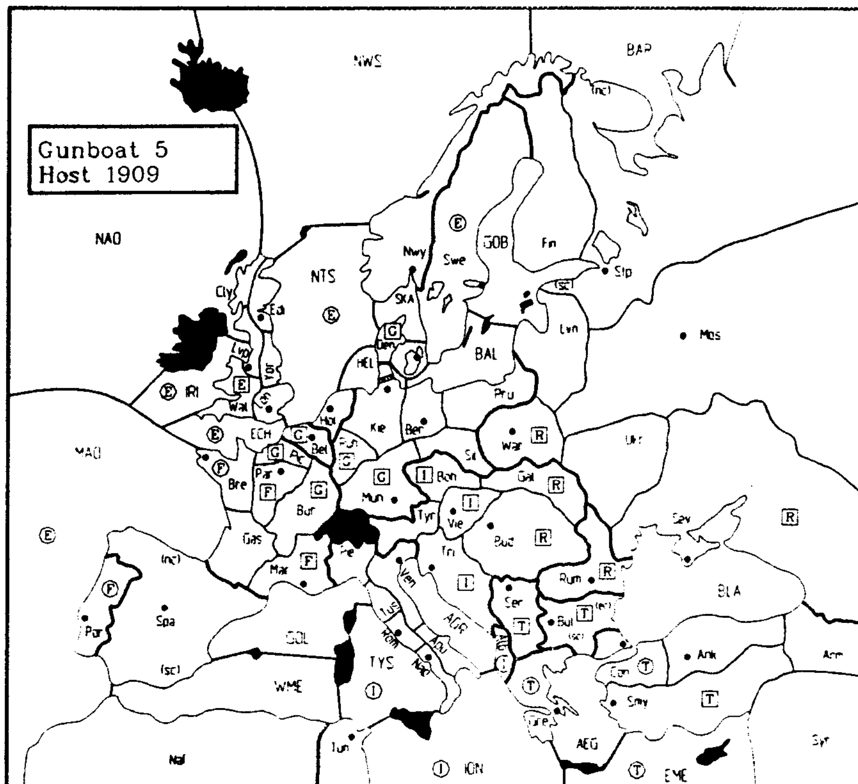
England:	Home, Den, Nwy, +Swe	6	Bygg: F Lvp
Frankrike:	Home, Por, Spa, +Bel	6	Bygg: F Bre
Italia:	Home, Mun, Tun	5	
Russland:	Mos, ~~Sev~~, Stp, Ber, ~~Rum~~, +War, +Ank	5	
Tyrkia:	~~Ank~~, Con, Smy, Bul, Gre, +Ser, +Sev	6	Bygg: A Con
Tyskland:	Kie, Hol, ~~Bel~~	2	
Østerrike:	Home, ~~Ser~~, ~~War~~, +Rum	4	Riv: F Tri

KUNNGJØRINGER 1995B:

Hindenburg: Takk for all støtte, jeg er dere evig takknemlig.

GUNBOAT

Gunboat 5:	"Baruk Kaah"
Neste trekk er:	Var 1910
GM:	Borger Borgersen

England: [Hemmelig]
F Nwy-Swe, F NTS s [G] A Hol-Bel, F IRI s F MAO, F MAO c A Wal-Por, F ECH c A Wal-Por, A Wal-Por

Frankrike: [Hemmelig]
F Por H, A Gas-Mar, A Bel-Hol (elim), A Pic-Par, F Bre-MAO

Italia: [Hemmelig]
F ION s F Gre, F Gre s F ION (r-Alb), A Vie-Bud, A Tri s A Vie-Bud, A Boh-Vie, F Tun-TYS

Russland: [Hemmelig]
A Sev s A Rum, A Rum s A Bud, A Bud s A Gal, A Gal s A Bud, A War s A Gal

Tyrkia: [Hemmelig]
A Bul s A Ser, F Con s A Bul, A Ser s F AEG-Gre, F AEG-Gre, F EME-ION

Tyskland: [Hemmelig]
A Hol-Bel, A Ruh s A Hol-Bel, A Bur-Pic, A Mun-Bur, A Sil-Mun, A Den H

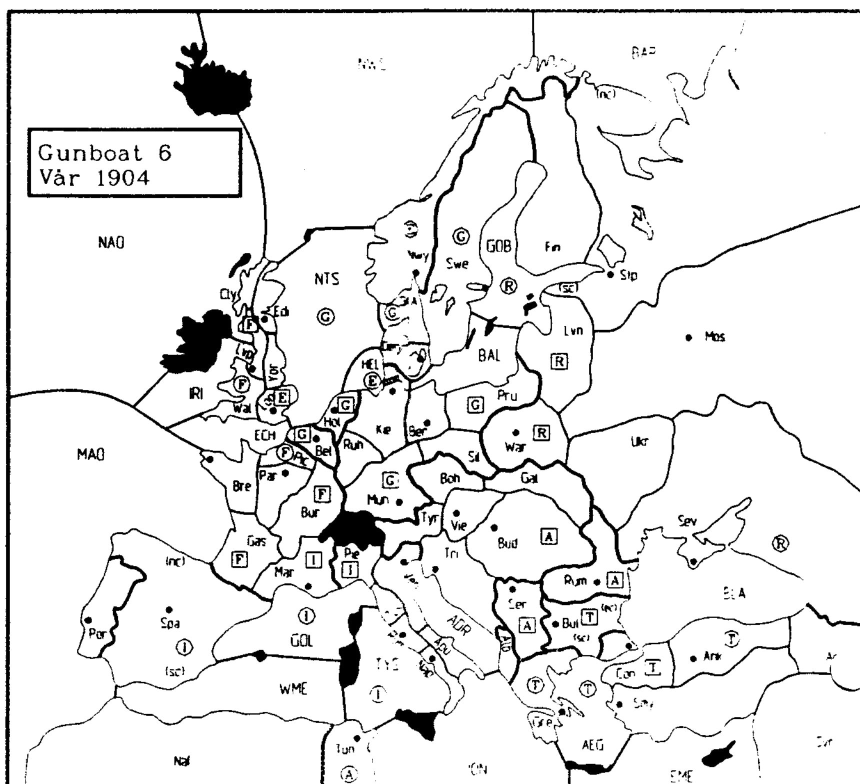
Østerrike: [Hemmelig]

England:	Edi, Lon, Nor, Stp, Swe, Lvp	6	
Frankrike:	Home, Por, Spa	5	
Italia:	Home, Tun, Tri, Vie	6	
Russland:	Mos, War, Rum, Sev, Bud	5	
Tyrkia:	Home, Bul, Gre, +Ser	6	Bygg: A Smy
Tyskland:	Home, Den, Hol, Bel	6	
Østerrike:	~~Ser~~	0	Eliminert. Nr. 7

KUNNGJØRINGER GUNBOAT 5:

Ber-Lon: I denne situasjonen gir vi hold-ordre på Den og Nwy. Hvis du går ut av NTS kan vi ta stand-off i Swe hvis du vil.
Ber-Lon: Kan du gå bort fra NTS nå som jeg ikke har flåter og du ikke trenger å støtte ECH? Flåten din der gjør meg konstant nervøs! Gå F.eks til Lon, ECH eller NWS.
Ber-Mos: Fred?
Ber-Rom: Jeg har ikke kapsitet til å gå østover. La oss ha våpenhvile i stedet. Du vet at du aldri får Mun.
Ber-Par: Maginot-linjen har falt. Snart faller Paris. Så faller du...

Gunboat 6:	"Tie fighter"
Neste trekk er:	Høst 1904
GM:	Borger Borgersen

England: [Hemmelig]
A Lon-Yor, F NTS-HEL, F Nwy-NTS

Frankrike: [Hemmelig]
A Lvp-Yor, F IRI-Wal, F ECH-Pic, A Par-Bur, A Gas s A Par-Bur

Italia: [Hemmelig]
F Spa (sc) s A Pie-Mar, A Pie-Mar, A Ven-Pie, F GOL s A Pie-Mar, F Nap-TYS

Russland: [Hemmelig]
F GOB-Swe, A War-Ukr, A Rum-Ukr (elim), F Sev-BLA, A Stp-Lvn

Tyrkia: [Hemmelig]
F Ank-BLA, A Con s A Bul, F Smy-AEG, F Gre s A Bul, A Bul s F Gre

Tyskland: [Hemmelig]
A Bur-Mun, A Bel s A Hol, A Hol s A Bel, F Swe-Nwy, F SKA s F Den-NTS, F Den-NTS, A Pru s [R] A War-Lvn (isb)

Østerrike: [Hemmelig]
A Gal-Rum, A Ser s A Gal-Rum, A Vie-Bud, F ION-Tun

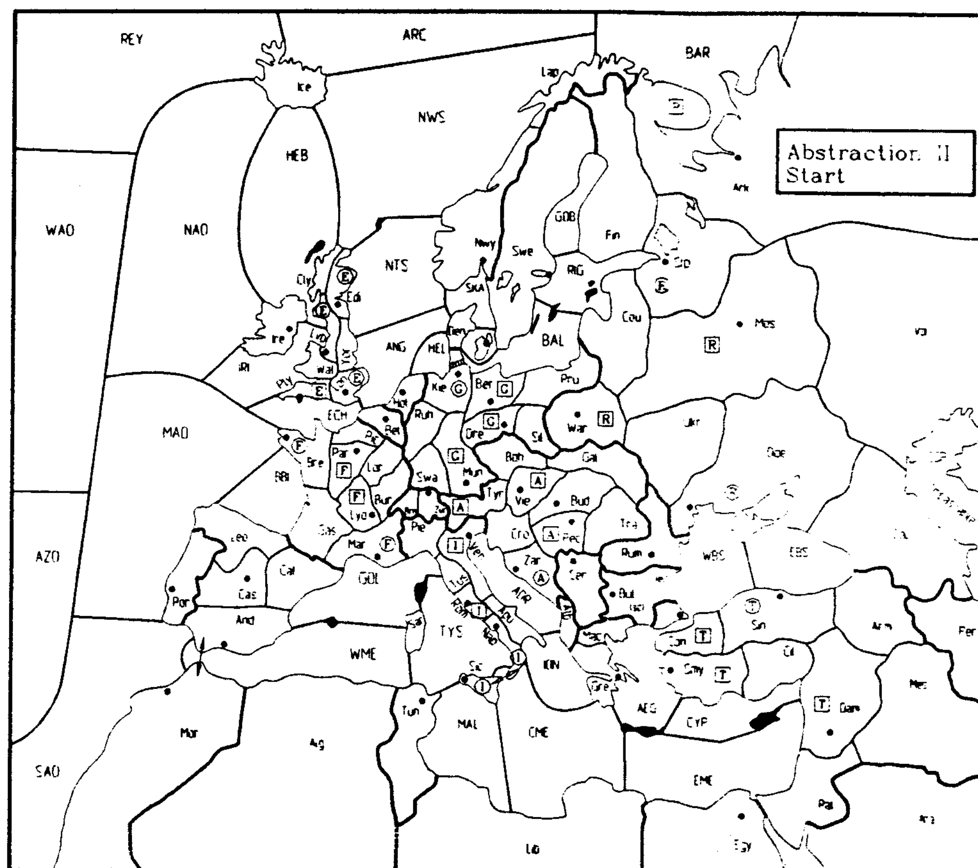
England:	Edi, Lon, Nwy	3	
Frankrike:	Home, Por, Lvp	5	
Italia:	Home, Tun, Spa	5	
Russland:	Home, Rum	5	
Tyrkia:	Home, Con	4	
Tyskland:	Home, Den, Hol, Bel, Swe	7	
Østerrike:	Home, Ser, Gre	5	

KUNNGJØRINGER GUNBOAT 6:

Rom-Vie: Skal vi være venner til vi dør?
Rom-Alle: Fra idag er Italia sosialistisk.
Rom-Mos: Er du Kristen eller er soldatene dine så drita fulle at de ikke greier å kjempe. Generalen over Stp-flåten din greide jo ikke å komme i havn i Sverige engang (ha-ha).

ABSTRACTION II

Abstraction: "Trust me!"
Neste trekk er: Juli 1914
GM: Trygve Leivestad

England	(Per Arild Sørlie):
Frankrike	(Eirik Ovrum):
Italia	(Rune Kaalhus):
Russland	(Sigvald Sveinbjørnson):
Tyrkia	(Stein Hammer):
Tyskland	(Sveinung Svea):
Østerrike	(Trond Botnen):

England:	Home	4	
Frankrike:	Home	4	
Italia:	Home	4	
Russland:	Home	5	
Tyrkia:	Home	4	
Tyskland:	Home	4	
Østerrike:	Home	4	

KUNNGJØRINGER:

GM-Alle: Trekk mottas pr. telefon t. o. m. lørdag dersom jeg er hjemme. Trekk poststemplet senest fredag godkjennes selv om jeg ikke får dem i min postkasse før mandag. Trekk mottas ikke søndag. Hvis minst halvparten av spillerne ikke leverer trekk blir ingen trekk prosessert, ellers får spillere som ikke leverer TIM uavhengig av spillbalansen.
Lykke til! MÅ DEN BESTE/SLUESTE VINNE!!

GLOBAL SUPREMACY

Global Supremacy: "The Dark Ages"
Neste trekk: Vår 1901
GM: Borger Borgersen

Australia:	[Trond Botnen]	**Kina:**	[Henrik Andersson]
Brasil:	[Inge Kjøl]	**Russland:**	[Vidar Hald]
England:	[Sigurd Eskeland]	**Sør-Afrika:**	[Trygve Leivestad]
Frankrike:	[Pål Graff]	**Tyrkia:**	[Karl Stengård]
India:	[Lars Roger Moe]	**Tyskland:**	[Rune Kaalhus]
Italia:	[Erik Brenden]	**USA:**	[Erik Høgh Iversen]
Japan:	[Leif Kjetil Tviberg]	**Østerrike:**	[Tore Godager]

KUNNGJØRINGER GLOBAL SUPREMACY:

GM-Alle: Spillet starter nå opp. Kart og regler er sendt ut til alle deltakerne i spillet. Det er store forandringer fra Youngstown 14C spillet, både i reglene og på kartet. Derfor må <u>alle</u> spillerne nøye sjekke kartet og lese reglene.

Merk at jeg har håndplukket folk til dette spillet. De mest erfarne og pålitelige spillerne er valgt ut. Jeg skulle da anta at det blir mye diplomati og mange stabber (husk at Inge, Sigurd og Kalle er jo med, he, he, he. For ikke å glemme Trond, Vidar, Lars Roger, Tore osv.). Det er synd jeg ikke fikk sjansen til å være med selv. Jeg har stor tro på at vi skal slippe mange TIM's i dette spillet.

Jeg ønsker deres kommentarer til de forandringene som er gjort (regler og kart). Hva er dere fornøyd med og hva er dere ikke fornøyd med? Hvordan ser spillbalansen ut nå? Osv.

Ta gjerne kontakt med meg om dere lurer på noe. Tilslutt vil jeg ønske alle spillerne lykke til og må den slueste spilleren av dere vinne!

Youngstown 14C: "Galactica"
Neste trekk: Spillet er slutt
GM: Borger Borgersen

Australia:	[Stand-in Erik Brenden]	**Kina:**	[Erik Høgh Iversen]
Brasil:	[Trond Botnen]	**Russland:**	[Lars Roger Moe]
England:	[Heikki Holmås]	**Sør-Afrika:**	[Eirik Solem]
Frankrike:	[Inge Kjøl]	**Tyrkia:**	[Patrick Sahlstrøm]. Elim. Nr. 13.
India:	[Pål Graff]	**Tyskland:**	[stand-in: Jon Sagberg]
Italia:	[Stand in: Stein Hammer]	**USA:**	[Vidar Hald]
Japan:	[Fredrik Ørlyng]. Elim. Nr. 13.	**Østerrike:**	[Sigurd Eskeland]

Australia:	Melbourne, Perth, Sydney, Java, New Zealand, Tasmania, New Guinea, Nicaragua, Borneo, Fiji/Samoa, Johore	11	Nr. 6.
Brasil:	Belo Horizonte, Recife, Rio de Janeiro, Argentina, Peru, Bolivia, British Guiana	7	Nr. 9.
England:	Edinburgh, Lagos, Liverpool, London, Gold Coast, Ireland, Leopoldville, Ivory Coast, Stanleyville, French Congo, Equitorial Africa, Niger, Senegal, Casablanca	14	Nr. 2.
Frankrike:	Marseilles, Paris, Algeria, Portugal, Spain, Brest	6	Nr. 10.
India:	Calcutta, Delhi, Madras, Burma, Ceylon, Thailand	6	Nr. 10.
Italia:	Bologna, Mogadishu, Cyrenaica, Cairo, Tunisia, Abyssinia, Anglo Egyptian Sudan, Kenya, Dar Es Salaam, Naples, Oman, Durban, Rome	13	Nr. 4.
Japan:		0	Elim: nr. 13
Kina:	Canton, Chungking, Peking, Osaka, Vietnam, Kyoto, Formosa, Tokyo, Saigon, Philippines, Korea, Port Arthur, Cambodia	13	Nr. 4.
Russland:	Irkutsk, Moscow, Sevastopol, Tsaritsyn, Vladivostok, Warsaw, Sinkiang, Iran, Karafuto, Norway, St. Petersburg, Baghdad, Afghanistan, Mecca, Romania, Bulgaria, Smyrna	17	Nr. 1.
Sør-Afrika:	Pretoria, Rhodesia, Zambia, Cape Town, Madagascar	5	Nr. 12
Tyrkia:		0	Elim: nr. 13
Tyskland:	Berlin, Frankfurt, Kiel, Munich, Denmark, Holland, Belgium, Sweden, Switzerland	9	Nr. 7.

USA:	Chicago, New York, San Francisco, Washington, Alaska, Hispaniola, Ottawa, Winnipeg, Mexico, Hawaii, Cuba, Leeward Island, Colombia, French Guiana	14	Nr. 2.
Østerrike:	Budapest, Klausenburg, Trieste, Vienna, Serbia, Constantinople, Venice, Greece, Ankara	9	Nr. 7.

KUNNGJØRINGER YOUNGSTOWN 14C:

Borger Borgersen: Spillet er nå lagt ned. Flere av spillerne leverte ikke inn trekk denne runden. Dessuten har vi allerede mange stand-in spillere fra før. England og Tyskland sto uten spillere og jeg har allerede brukt opp alle de stand-in spillerne som var aktuelle.

En annen viktig grunn til at spillet ble lagt ned er at jeg ønsker å starte opp den nye varianten Global Supremacy. Dette er jo en videreutvikling av Youngstown 14C. Flere av spillerne ønsket ikke å spille både i Youngstown og i Global Supremacy. Husk at Youngstown spillingen på en måte var playtesting. Vi fant ut en del svakheter som ble fikset i Global Supremacy.

Uansett er det veldig dumt at spillere bare dropper ut. Særlig i Youngstown er det vanskelig å skaffe stand-in spillere. Jeg har tatt konsekvensen av dette og plukket spillere med omhu til det nye Global Supremacy. Her er de spillerne med størst pålitelighet i levering av trekk foretrukket. Jeg kommer dessuten til å stryke sløve spillere fra alle påmeldingslister. Dette er f. eks. grunnen til at Heikki Holmås er fjernet fra listen til det nye spillet selv om han fortsatt er abonnent.

Jeg ønsker deres kommentarer til dette. Bør man for enhver pris prøve å holde liv i ethvert spill eller bør man slutte mens leken er god og heller sanere bort de sløve spillerne.

1994d: "Union"
Neste trekk er: Spillet er slutt
GM: Sigurd Eskeland

England: (Stand in: Erik Brenden)
Frankrike: (Erik Høgh Iversen)
Italia (Stand-in: Heikki Holmås)
Russland: (Stand in: Trond Hammervik)
Tyrkia: (Trygve Leivestad)
Tyskland: (Atle Mikkola Kjøsen)
Østerrike: (Pål Graff)

England:	Home, Nwy, Hol, Bel	6	
Frankrike:	Home, Spa, Por, Mun	6	
Italia:	Home, Tun,Vie	6	
Russland:	Mos, Swe	2	
Tyrkia:	Home, Bul, Gre, Sev	6	
Tyskland:	Ber, Kie, Den, War, Stp	5	
Østerrike:	Bud, Ser, Rum	3	

KUNNGJØRINGER 1994D:

Borger Borgersen-Alle: Spillet er dessverre slutt. Grunnen til dette er at spilleder Sigurd Eskeland enda en gang har greid å rote bort trekkene til spillerne. Dessuten er det hele tre stand-in spillere med. Sigurd ønsket ikke enda en gang å la dere måtte levere inn de samme trekkene på nytt. Jeg hadde overtatt spillet som GM dersom det ikke hadde vært så mange stand-in spillere. Dessuten ingen av landene fått noe overtak i spillet. Det var meget jevnt. Fordi spilleder er skyld i at spillet stoppes så rates spillet ikke.
Con-Alle: Beklager at jeg har vært sløv med diplomatiet denne gang.

ADRESSELISTE OVER DIPLOMACY POSTSPILLERE

Navn:	Adresse:	Poststed:	Telefon:	Konto:	NDF:
Abrahamsen Greger	Knappenveien 8	5064 STRAUMSGREND		+ 36 kr	96
Andersson Henrik	Björnskärrsgatan 6 B:21	S-58251 LINKÖPING	SVERIGE	Trade	
Askvik Pål	Gimlebakken 14	5037 SOLHEIMSVIKEN	55298534 / 90069798 (mob)	- 66 kr	96
Berg Johannes H.	Tuengen Allé 10	0374 OSLO	22144163	Gratis	96
Botnen Trond	Hallings gt. 5	0170 OSLO	67538912 (a) / 22569489 (p)	- 9 kr	96
Brenden Erik	Postboks 488	1601 FREDRIKSTAD	92094859	+ 112 kr	96
Eskeland Sigurd A.	Wedel Jarlsbergs vei 20B	1342 JAR	67534429 / 92635006 (mobil)	+ 0 kr	96
Evensen Torkil	Johan Falkbergets vei 9A	7021 TRONDHEIM	72560184	- 14 kr (u)	
Flø Øystein	Bøckmans vei 102	7022 TRONDHEIM	72559769 (a)/72560348 (p)	+ 32 kr (u)	
Færden Anders	Harald Hårfagres vei	1412 SOFIEMYR		+ 29 kr (susp)	96
Godager Tore	Oksehovedveien 40	1300 SANDVIKA	67548485 (p)/22069601 (a:ons/tor)	+ 5 kr (gm)	96
Graff Pål	Fjellbirkeland 25A 434	0864 OSLO	22187331	+ 12 kr	96
Hald Vidar	Normanns gt. 61	0655 OSLO	22675277	- 30 kr	96
Hammer Stein	Einerbærstien 7	1349 RYKKINN	67133087	+ 187 kr	96
Hammervik Trond	Moholt Allé 38/52	7035 TRONDHEIM	73888611	+ 225 kr	96
Helland Knut Simon	Skytterveien 25	5035 BERGEN	55952742	+ 16 kr	96
Holmås Heikki	Welhavensgt. 4	5006 BERGEN	55961818/90727116(mobil)	+ 81 kr	96
Høgh Iversen Erik	Brøsetveien 159B-12	7035 TRONDHEIM	73887957	+ 26 kr	96
Jiretorn Ulf	Sörgårdsvägen 37	S-33233 GISLAVED		+ 39 kr (u)	
Kaalhus Rune D.	Tvärpilsgt. 12	S-72353 VÄSTERÅS	0954621840726 (19-22)	+ 164 kr	
Kjøl Inge	Jacob Aalls gt. 14	0368 OSLO	22563373	- 1 kr	96
Kjøsen Atle Mikkola	Semsmoveien 148	3300 HOKKSUND	32753864	- 98 kr	96
Knorring Björn von	S:t Johannesgatan 7	S-75311 UPPSALA	0954618694182	Trade	
Knutsen Tor E.	Benedikts vei 23B	1347 HOSLE		+ 73 kr (u)	
Leivestad Trygve	Olsokveien 63	1709 SARPSBORG	69118809 (a), 69150361 (17-22)	+ 173 kr (gm)	96
Lødding Carl Fredrik	Skippergt. 12, 4 etg.	0152 OSLO	22413565	- 71 kr	96
Marstokk Olav	Haugjordet	1300 SANDVIKA	67150546	+ 72 kr (u)	
Moe Lars Roger	Thalleveien 41A	8010 BODØ	75584336 / 92215116 (mobil)	+ 25 kr	96
Ovrum Eirik	Plommeveien 20	3300 HOKKSUND	32752914	- 46 kr	96
Paulsen Gard	Pukerudveien 16	3048 DRAMMEN	32822857	- 38 kr	96
Petersen Morten Høy	Furuabben 7e	1345 ØSTERÅS		- 20 kr	96
Rendedal Otto	Benedikts vei 4	1347 HOSLE		+ 24 kr (u)	
Selhammar Magnus	Geijersgatan 46A	S-75226 UPPSALA		+ 10 kr	
Solem Eirik	Einerbærstien 15	1349 RYKKINN		- 18 kr	96
Stengård Kalle	Nysättra Gård	S-14191 HUDDINGE	09546-87287924(a)/87749113(p)	+5 kr	
Svea Sveinung	Løkebergkroken 6	1344 HASLUM	67122404	+ 48 kr	96
Sveinbjørnson Sigvald		5640 EIKELANDSOSEN	56585229	- 42 kr	96
Sørensen Espen	Keysersgt. 4	0165 OSLO	22208484	+ 126 kr	96
Sørlie Per Arild	Postboks 6815, Elgeseter	7002 TRONDHEIM	94787472 (mobil)	+ 164 kr	96
Tviberg Leif Kjetil	Kjølberggt. 28B	0653 OSLO	22677266	+ 11 kr	96
Westling Per	Östanvägen 10	S-61135 NYKÖPING		Trade	
Wold Eide Christian	Gamle Drammensvei 161A	1300 SANDVIKA	67543074	+ 24 kr (u)	
Aakervik Odd Marius	Sivs vei 17	7600 LEVANGER	74081465	- 20 kr	96

INTERNET ADRESSER

Andersson Henrik	d92henan@und.ida.liu.se
Botnen Trond	trond.botnen@fni.wpoffice.telemax.no
Færden Anders	andfaer@siri.unit.no
Godager Tore	siv93156@vm.bi.no
Graff Pål	paalg@oslonett.no
Hammer Stein	~~stein.hammer@asedb.no~~ sha@ld.lbdata.no
Hammervik Trond	troham@james.avh.unit.no
Kjøl Inge	ingeksol@telepost.no
Kosmo Joakim	jkosmo@karl.uio.no
Knorring Björn von	bjorn.von.knorring.bbsuser@macademic.se
Moe Lars Roger	lrmoe@telepost.no (foreløpig inaktiv)
Petersen Morten Høy	siv91075@vm.bi.no
Svea Sveinung	sveinung.svea@login.eunet.no
Sørensen Espen	espens@oslonett.no
Sørlie Per Arild	persor@james.avh.unit.no